

வைஷ்ணவந் தீ SAIVANEETHI

மலர் 15

விடப் - தோடு - புரப்பாதி

2013 July - September

தெற்றி 4,5,6

இவ்விதம் வெளிவர அனுசரணை வழங்கியவர்
சித்தாந்தரத்தினம் க. கணேசலிங்கம் அவர்கள்
 (அவுஸ்திரேலியா)

பொருளடக்கம்

01.	வைத்த பொருள்	01
02.	அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு - உரைவிளக்கம்	03
03.	சிவ பறத்துவம்	09
04.	மெய்கண்டார் அருளிய சிவஞானபோதத்தின் செறிபொருள்	12
05.	திருக்கோயில் தரிசனம் - திருமருகல்	16
06.	சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் புராணம்	17
07.	திருவாவடுதறை ஆதீனம் சைவசித்தாந்த பயிற்சி வகுப்பு	20
08.	தீரை	22
09.	Sivapurana of Manickavasaga Swamikal	26
10.	அறம் செய விரும்பு	29
11.	நினைவிற் கொள்வதற்கு	30
12.	ஒர் அரிசி	32
13.	வினாக்களும் விடைகளும்	33
14.	உன்வயிற்றைப் புதைகுழியாய் ஆக்கலாமோ?	34
15.	இந்திய ஆண்மீகப் பயணக் கட்டுரை	35
16.	கந்தபுராணம் ஊற்றெடுக்கும் தேந்துளிகள்	37
17.	எழில் ஞான பூசை	39
18.	எது சைவ உணவு	39
19.	நாவலருக்குச் சிலைநாட்டும் நற்பணி	40

சைவநீதி முத்தின்கள் தீதி பெறுமதி விபரம்

தனிப்பிரதி ரூபா 50.00 ஆண்டொன்றுக்கு ரூபா 300.00 ஏனைய நாடுகளில் ஆண்டொன்றுக்கு ஸ்ரேலிங் பவுண் 10 அல்லது US \$ 15

சைவநீதியின் வளர்ச்சியில் எங்கள் பங்களிப்பு என்ன என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்திப்போமாக.

சந்தா அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :
 C. Navaneethakumar
 No. 4A, 1st Lane, Ratmalana.
 Tel : 077 9008286

பொய்யாலோடி கூகுவட வினாக்கலி பாரத சென்றீடு இலக்கியம் அமைச்சர் முதலாவது பிரதிவீடு வினாக்கலி நாவடிப் போய்கிடையும் பிரதிவீடு கூகுவட வினாக்கலி கூகுவட வினாக்கலி நாவடிப் பிரதிவீடு முதலாவது பிரதிவீடு “மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

சைவநீதி

மலர் 17 விஜய ஆடி, ஆவணி, புரட்டாதி

சைவசமய வளர்ச்சி கருதி வெளிவரும் இதழ்

தொடக்குனர் :
கலாபூஷணம், ஞானசிரோமனி,
சைவப்புலவர்மணி, வித்துவான்
திரு. வ. செல்லையா

அமௌசகர்
கலாபூஷணம், சைவப்புலவர்
திரு. ச. செல்லத்துவர்

அச்சியர்
சைவப்புலவர்
திரு. ச. நவநீதகுமர்

விநியோகம்
சித்தாந்தரத்தினம்
திருமதி. பத்மினி ராஜேந்திரா

வெளியிஞ்சுவேர்
திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
சைவசித்தாந்தம்
பயிற்சி மையத்தினர்
- கொழும்பு

No. 4A, 1st Lane,
Ratmalana.
Tel : 077 9008286

வைத்த பொருள்

பொருள் இல்லாற்கு இவ்வுலகில்லை, அருளில்லாற்கு அவ்வுலகில்லை என்பது முதுமொழி. இம்மை மறுமை நலம் பெறத் திருவைந்தெழுத்துத் துணை நிற்கின்றது. மந்திரங்கள் எல்லா வற்றிற்கும் தலையாய மந்திரம் திருவைந்தெழுத்தாகும் என்பதை

“முந்தை முதல் மந்திரங்கள் எல்லாந்தோன்றும் முதலாகும் முதல்வனார் எழுத்தஞ் சென்பார்”

சம்பந்தர் புராணம் - 266

என்று சேக்கிழார் கூறியுள்ளார்.

ஜந்தெழுத்து வடிவமாகவே இறைவன் உள்ளதால் அவன் நாமமாகவும் ஜந்தெழுத்து அமைந்துள்ளது. நாதன்நாமம் நமச்சிவாயவே (3-49-1) என்று திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரும் படைக்கலமாக உன் நாமத்து எழுத்தஞ்சென் நாவிற்கொண்டேன் (4-81-8) என்று திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் கூறிய அருள் வாக்கால் அறியலாம்.

ஜந்தெழுத்தும் ஜந்து சொல்லைக்குறிக்கும். இதைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்சுபதம் சொல்லி (7-83-1) என்று அருளிச் செய்தார். திருவைந்தெழுத்தில் உள்ள சி - சிவன், வ - திருவருட்சத்தி, ய - ஆன்மா ந - திரோதானசக்தி, ம - மலம் என்ப பொருள்படும்.

உலகஇன்பம் பெறவிரும்புவோர் தூலபஞ்சாட்சரமாகிய நமச்சிவாய என்றும் உலக இன்பத்தோடு வீட்டின்பத் தையும் பெற விரும்புவோர் குக்கும் பஞ்சாட்சரமாகிய சிவாயநம் என்றும் ஒது வேண்டுமென உண்மை விளக்கம் கூறும். “ந”ம் முதலா ஒதில் அருள் நாடாது நாடும் அருள் “சி”ம் முதலா ஒது நீ சென்று (41) உலக நலத்தோடு இறையருள் பெற்று முத்திபெற விரும்புவோர் சிவாயநம் என்று ஒதுவேண்டுமென அப்பரடிகள் வருமாறு கூறுவார்.

மெய்யுணர்தல் இல்லாத அறிவிலாத பேதைமை உடைய நெஞ்சமே நமக்குச் சேமலைப்பாக உள்ள பொருள் சிவ பெருமான் என்று சொல்லி அவனை மனத்திலே தியானித்து ஒருமைப்பட்ட மனத்தினால் சிவாயுநம் என்று ஓதிக்கொண்டிருந்த தாலன்றி, செறிந்த கிரணங்களையுடைய சந்திரனின் கலைகள் போன்ற அறிவுடைய சான்றோர் வாழும் திருப்பாதிரிப்புலியூர் இறைவனது அருளைப் பெறுதல் முடியுமோ?

வைத்த பொருள்நமக்கு ஆம்என்று சொல்லி மனத்தடைத்துச்
சித்தமொருகிச் சிவாய நமவென்று இருக்கின் அல்லால்
மொய்த்த கதிர்மதி போல்வாரவர் பாதிரிப்புலியூர்

அத்தன் அருள் பெறலாமோ அறிவிலாப் பேதை நெஞ்சே

(4-94-5)

திருவைந்தெழுத்தைச் செபிக்கும் போது (108) நூற்றெட்டுத்தரம் எண்ணவேண்டுமென்பர்.

மனிதன் நாளொன்றிற்கு 21,600 தடவை முச்சவிடுகிறான் என்பது விஞ்ஞான உண்மை. இதில் பகலிலே 10,800 தடவையும் இரவிலே 10,800 தடவையும் முச்சவிடுதல் நடைபெறும். 10,800 ஐ 100 ஆல் வகுத்தால் 108 வரும். நாம்விடும் முச்சில் 100 இல் ஒருபங்கு 108 ஆகும். எனவே இம்மந்திர செபம் 108 தடவை எண்ண வேண்டுமென விதிக்கப்பட்டுள்ளது. காலை, மாலை 108 தடவை திருவைந்தெழுத்தைச் செபித்து இம்மை மறுமை நலன் பெற வேண்டும் எனப் பெரியோர் கூறியுள்ளனர்.

அப்பரடிகள்,

துஞ்சிருள் காலை மாலை தொடர்ச்சியை மறந்திராதே
அஞ்செழுத் தோதின் நாளும் அரண்டிக்கு அன்பதாகும் (4-70-5)

என்று அருளிச் செய்துள்ளார்.

மற்றுப்பற்றேனக் கின்றிநின்திருப்
பாதமேமனம் பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந் தேனினிப்பிற
வாததன்மை வந்தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழுதேத்தும் சீர்க்கரை
ஊரிற்பாண்டிக் கொடுமூடி
நற்றவாட்டனநான் மறக்கினும்
சொல்லுநா நமச்சிவாயவே

கந்தரர் (7-48-1)

உதவை . வகுக்கிழக்குதாகவே குஞ்ச வகுக்குகிழக்கு
விஷாகத்து வகுக்கூர்க்கு வகுக்குத் தோயூருநா
நாக மகி சீரிரு கு ஸு சு (7-48-1) ரீ கொடி
கிழ்க்குருநாகி ம ஸகி - சி ஸா - கிழ்க்குருநாகி ஸகு
பாக - பா - ஏ கிழ்க்குருநாகி - கு ஸாகு - பா
நாகு ஸகு

யாவைக்காப்பாக சுவமிப்புமூடிப் பயன்கிழக்கு முதலை தூங்கப்பம் இந்திக்காங்கி கால மறுவை யாவைக்கா
யாவைக்கா யாவைக்காக்காப யாக்கு சுவமிப்புமூடிப் பயன்
ம் "ா" பூங்க யாக்காம் காவைக்காப காக்குப்புமூடி காக்கு மறுக்கு
காக்கு காக்கு காக்கு காக்கு காக்கு காக்கு காக்கு காக்கு
காக்கு காக்கு காக்கு காக்கு காக்கு காக்கு காக்கு காக்கு காக்கு

மாக்கு மாக்கு மாக்கு மாக்கு மாக்கு மாக்கு மாக்கு மாக்கு
பகுக்கு பகுக்கு பகுக்கு பகுக்கு பகுக்கு பகுக்கு பகுக்கு பகுக்கு

பாக 12 | பாக 10 | பாக 8 | பாக 6 | பாக 4 | பாக 2 | பாக 1 | பாக 1

2
சிவமயம்

அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு - உரைவிளக்கம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்

குருவருள்

சைவப்புலவர்

க. செல்லத்துரை

நான்காம் திருமுறை - திருவதிகை வீரட்டானம்

இராகம் : நவரோஸ்

பண் : கொல்லி

பதிக வரலாறு :

சைவத்தில் பிறந்த திருநாவுக்கரசர் இளமையில் பெற்றாரை இழந்தார்; சைவத்தை விட்டு சமணத்தைச் சார்ந்து சமண குருவாகினார். இதனைச் சகிக்காத அக்கா திலகவதியார் தம்பியைச் சைவத்திற்கு மீட்டுத்தருமாறு திருவதிகைப் பெருமானை வேண்டுதல் செய்தார். அதற்கு இரங்கிய பெருமான் அவருக்குச் சூலைநோயை உண்டாக்க அதற்காற்றாத தம்பி அக்காவிடம் வந்து சரணடைந்தார். அக்கா அவரைத் திருவதிகைப் பெருமானிடம் சரணடைய வைத்துத் திருநீறுமிட்டபோது, திருநாவுக்கரசர் பாடிய பதிகம் இது.

திருச்சிற்றம்பலம்

1. கூற்றாயின வாறு விலக்ககலீர் கொடுமைபல செய்தன நான்அறியேன் ஏற்றாய்அடிக் கேளுர வும்பகலும் பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும் தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே குடரோடு தூடக்கி முடக்கியிட ஆற்றேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில் வீரட்டா ஞத்துறை அம்மானே

அதிகைக்கெடில் வீரட்டானத்துறை அம்மானே

கெடில் ஆற்றின் வடக்கரையில் விளங்கும் திருவதிகை என்னும் வீரட்டானத் திருப்பதியில் விரும்பி எழுந்தருளி இருக்கும் தலைவனே!,

கொடுமைபல செய்தன நான் அறியேன்

நான் இப்பிறப்பில் என் அறிவு அறிய பலகொடுஞ் செயல்களைச் செய்தேனாக எனக்கு தோன்றவில்லை.

தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே குடரோடு தொடக்கி முடக்கியிட ஆற்றேன் சூலைநோய் யாருக்கும் நோய்முதல் புலப்படாத வகையில் என் வயிற்றினுள் குடலோடு ஏனைய உறுப்புக்களையும் கட்டிச் செயற்படாமல் மடக்குதலால் அடியேன் அவ்வளியைப் பொறுக்க இயலாதவனாக உள்ளேன்.

கூற்றாயினவாறு விலக்ககலீர்

கூற்றுவனைப் போல அன்னோய் அடியேனைந் துன்புறுத்தும் செயலை நீக்கும் ஆற்றலுடையீர், இந்நோயை நீக்கி அருள்வீர்.

ஏற்றாய் அடிக்கே இரவும் பகலும் எப்பொழுதும் பிரியாது வணங்குவன் இடபத்தின் மீது ஊரும் பெருமானே இரவும் பகலும் எப்போதும் உமது திருவடிகளை நீங்காமல் வணங்குவேன்.

- ஏற்றாய் - (ஏற்று + ஆய். ஏறு - இடபம்) இடபத்தை வாகனமாக உடையவனே

2. நெஞ்சும்ஹமக் கேயிட மாகவைத்தேன் நினையாதொரு போதும்

இருந்தறியேன்

வஞ்சம்கூது வொப்பது கண்டறியேன் வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
நஞ்சாகிவந் தென்னை நலிவதனை நனுகாமல் துரந்து கரந்துஇமர்
அஞ்சேலுமள் ஸீர்அதி கைக்கெடில வீரட்டா னத்துறை அம்மானே

அதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறை அம்மானே
கெடில ஆற்றின் வடகரையில் விளங்கும் திருவதிகை என்னும் வீரட்டானத் திருப்பதியில்
விரும்பி எழுந்தருளி இருக்கும் தலைவனே.
நெஞ்சம் உமக்கே இடமாக வைத்தேன்
என் நெஞ்சத்தை உம்மிடத்திலேயே உறைவிடம் பெறுமாறு பண்படுத்தி விட்டேன்.
நினையாதொருபோதும் இருந்தறியேன்
இனி ஒருபொழுதும் உம்மை நினையாமல் இருக்க மாட்டேன்.
வஞ்சம் இதுஉப்பது கண்டறியேன்
இச் சூலை நோயைப் போலக் காரணத்தைப் புலப்படுத்தாமல் காரியத்தில் செயற்படும்
கொடுநோயை அடியேன் இதுவரை அனுபவித்தறியேன்.
வயிற்றோடு தொடக்கி முடக்கியிட
வயிற்றினோடு ஏனைய உறுப்புக்களைக் கட்டி அவை செயற்படாமல் மடக்கி
இடுவதற்கு.
நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவதனை நனுகாமல் துரந்து கரந்துமிழர்
விடம் போல வந்து என்னைத் துன்புறுத்தும் நோயை விரட்டியோ செயற்பாடு இல்லாமல்
மறைத்தோ என்னைக் காப்பீர் ஆக.
அஞ்சேலும் என்ஸீர்
அஞ்சேல் என்று எனக்கு அடைக்கலம் அருள்வீராக.

3. பணிந்தாரன பாவங்கள் பாற்றவல்லீர் படுவெண்டலை யிற்பலிகொண்டுழல்வீர்
துணிந்தேஷமக் காட்செய்து வாழலுற்றாற் சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
பிணிந்தார்பொடி கொண்டுமெய் பூசவல்லீர் பெற்றம் ஏற்றுகந் தீர் சுற்றும்
வெண்டலைகொண் அணிந்தீர்அடி கேள்அதி கைக்கெடில வீரட்டானத்துறை அம்மானே

அதிகக்கெடில வீரட்டானத்துறை அம்மானே
கெடில ஆற்றின் வடகரையில் விளங்கும் திருவதிகை என்னும் வீரட்டான திருப்பதியில்
விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் பெறுமானே.
பிணிந்தார் பொடிகொண்டுமெய் பூசவல்லீர்
உலகப்பற்றுக்களோடு இறந்தவர்களை எரித்த சாம்பலை உடலிற்புசிக்கொள்ள வல்ல
பெறுமானே.
பெற்றம் ஏற்று உகந்தீர்
காளையை வாகனமாக விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டவரே.
சுற்றும் வெண்டலை கொண்டணிந்தீர்
கழுத்தைச் சுற்றி வெண்டலை மாலை அணிந்திருப்பவரே.
பணிந்தாரன பாவங்கள் பாற்றவல்லீர்
உம்மை வழிபடுவர்களுடைய பாவங்களைப் போக்கவல்லீரே.
படுவெண்டலையில் பலிகொண்டு உழல்வீர்
இறந்து பட்டவரது மண்டை ஓட்டில் பிச்சை ஏற்றுத் திரிபவரே.
துணிந்தே உமக்காட்செய்து வாழலுற்றால் சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருள்வீர்
உம்மையே பரம் பொருளாகத் துணிந்து உமக்கு அடிமை செய்து அடியேன் வாழக்
கருதலின் என்னைத் துன்புறுத்தும் சூலை நோயைப் போக்கி அருளுவீராக.

4. முன்னம்அடி யேன்அறி யாமையினான் முனிந்தென்னை நலிந்து முடக்கியிடப் பின்னைஅடி யேன்உமக் காளும்பட்டேன் சுகுகின்றது சூலை தவிர்த்தருள்ளி தன்னைஅடைந் தார்வினை தீர்ப்பதன்றோ தலையாயவர் தம்கடன் ஆவதுதான் அன்னடை யார்அதி கைக்கெடில் வீரட்டா எத்துறை அம்மானே.

அன்னம் நடையார் அதிகைக்கெடில் வீரட்டானத்துறை அம்மானே அன்னம் போன்ற நடை அழகையுடைய இளமகளிர் நிறைந்த கெடில் ஆற்றின் வடகரையில் விளங்கும் திருவதிகை என்ற வீரட்டானத் திருப்பதியில் விரும்பி எழுந்தருளி யிருக்கும் பெருமானே.

முன்னம் அடியேன் அறியாமையினால் முனிந்து என்னை நலிந்து முடக்கியிட இதற்குமுன் அடியேன் உம்மைப் பரம்பொருளாக அறிந்து உமது தொண்டில் ஈடுபோடாமையால் தேவர் அடியேனை வெகுண்டமையால் சூலைநோய் என்னை வருத்தி செயற்பட முடியாமற் செய்தி.

பின்னை அடியேன் உமக்கு ஆளும்பட்டேன் அதன் நலிவுக்கு ஆளாகிய பின்னா அடியேன் உமக்கு அடிமையாகிவிட்டேன். சுகுகின்றது சூலை தவிர்த்தருள்வீர் சூலை நோய் அடியேனை வருத்துகின்றது அதனைத் தவிர்த்து அருள வேண்டும். தன்னையடைந்தார் வினை தீர்ப்பதன்றோ தலையாயவர் தம்கடன் ஆவதுதான் மேம்பட்டவர்களது கடமை தம்மைச் சரணாக அடைந்தவர்களது வினையைப் போக்கு வதன்றோ.

5. காத்தாள்பவர் காவல் இகழ்ந்தமையால் கரைநின்றவர் கண்டுகொள் என்றுசொல்லி நீர்த்தாய கயம்புக நூக்கியிட நிலைகொள்ளும் வழித்துறை ஒன்றறியேன் வார்த்தையிது வொப்பது கேட்டறியேன் வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட ஆர்த்தார்புனல் ஆர்அதி கைக்கெடில் வீரட்டா எத்துறை அம்மானே

ஆர்த்தார் புனல் ஆர் அதிகைக் கெடில் வீரட்டானத்துறை அம்மானே ஆரவாரித்துப் பெருகும் கெடில் நதிக்கரையில் அமைந்த திருவதிகை வீரட்டானப் பெருமானே.

காத்தாள்பவர் காவல் இகழ்ந்தமையால் குளத்தில் பிறர் இறங்காமல் பாதுகாத்துச் செயற்படுகின்றவர் தம் காவலில் சோர்வுப்பட்டமையால்

கரைநின்றவர் கண்டுகொள் என்று சொல்லி நீர்த்தாய கயம்புக நீக்கிவிட கரையில் நின்றவர்கள் இக்குளத்தின் ஆழத்தைக் கண்டு அனுபவிப்பாய் ஆக என்று ஆழமான குளத்தில் விழுமாறு தள்ளிவிட நிலைகொள்ளும் வழிதுறை ஒன்றறியேன்

அக்குளத்தின் ஆழத்தில் நிலையாக நீந்திக் கொண்டிருக்கும் வழிமுறை ஒன்றும் அறியாதவன் போல் ஆனேன்

வயிற்றோடு தொடக்கி முடக்கியிட வார்த்தை இது உப்பது கேட்டறியேன் சூலைநோய் வயிற்றோடு ஏனைய உறுப்புக்களைக் கட்டி என்னைச் செயற்படாமல் செய்ய பெருமானாகிய நீயே எல்லா வினைகளையும் போக்கியருஞ்வாய் என்ற வார்த்தையை இதற்குமுன் கேட்டு அறியாதவனாய் நாளை வீணாக்கினேன்.

6. சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன் தமிழோடுடிசை பாடல் மறந்தறியேன்

நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன் உன்னாமம்னன் னாவில் மறந்தறியேன் உலந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டுழல்வாய் உடலுள்ளுறு குலை தவிர்த்தருளாய் அலந்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில் வீரட்டா னத்துறை அம்மானே

அதிகைக் கெடில் வீரட்டானத்துறை அம்மானே

கெடில் ஆற்றின் வடகரையில் அமைந்த திருவதிகை வீரட்டானத்தில் விரும்பி உறையும் பெருமானே.

உலந்தார் தலையில் பலிகொண்டுழல்வாய்

இறந்தவரின் மண்டை ஓட்டில் பிச்சை எடுத்து திரியும் பெருமானே

உடலுள் உறுகுலை தவிர்த்தருள்வாய்

எனது உடலின் உள்ளாக வருத்தும் குலைநோயைப் போக்கி அருஞுவாயாக.

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்

இனிமேல் அபிடேகத் தீர்த்தத்தையும் பூவையும் உமக்குச் சமர்ப்பிப்பதனையும் மறவேன் தமிழோடு இசைபாடல் மறந்தறியேன்

தமிழோடு இசைப் பாடலையும் மறக்க மாட்டேன்.

நலந்தீங்கினும் உன்னை மறந்தறியேன்

இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் உன்னை மறக்க மாட்டேன்

உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்

உன்திருநாமத்தை என்நாவினால் ஒலிப்பதனை மறவாதவனாய் இனி இருக்கின்றேன்.

7. உயர்ந்தேன்மனை வாழ்க்கையும் ஒண்பொருஞும் ஒருவர்தலைகாவல்

இலாமையினால்

வயந்தேஉமக் காட்செய்து வாழலுற்றால் வலிக்கின்றது குலை

பயந்தேயென்வயிற்றின் அகம்படியேபறித்துப்புரட்டி அறுத்தீர்த்திடநான்

அயர்ந்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில் வீரட்டானத்துறை அம்மானே

அதிகைக்கெடில் வீரட்டானத்துறை அம்மானே

கெடில் ஆற்றின் வடகரையில் அமைந்த திருவதிகை வீரட்டானத்தில் விரும்பி உறையும் பெருமானே.

ஒருவர் தலைகாவல் இலாமையினால்

அடியேனுக்குத் தலைவராக இருந்து அடியேனை நெறி பிறழாமல் காப்பவர் உம்மை யல்லாது வேறு ஒருவரும் இல்லாத காரணத்தால்

உயர்ந்தேன் மனைவாழ்க்கையும் ஒண்பொருஞும் வயந்தேன்

மனையில் இருந்து வாழும் இல்லற வாழக்கையிலும் அதற்கு வேண்டியதாய நன்நெறியில் ஈடுபோடும், பொருள்தேடும் செயலிலும் நீங்கினேன்.

பயந்தே என் வயிற்றில் அகம்படியே பறித்து புரட்டி அறுத்திட நான் அயந்தேன் என்வயிற்றினுள்ளே யான் அஞ்சமாறு குடலைப் பறித்தெடுத்து புரட்டி அறுத்துச் சூலைநோய் உள்ளாறுப்புக்களை இழுக்க அடியேன் தாங்க முடியாதவன் ஆகிவிட்டேன்.

உமக்கு ஆட்செய்து வாழலுற்றால் வலிக்கின்றது குலை தவிர்த்தருள்வீர் உமக்குத் தொண்டனாகி நான் வாழுக் கருதினால் அதற்கு ஏற்ப என்னைத் துன்புறுத்தும் குலை நோயைப் போக்கி அருள்வீராக.

8. வலிந்தேன்மனை வாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன் வஞ்சம்மனம் ஒன்றும்

இலாமையினால்

சலித்தால்ஒரு வர்துணை யாருமில்லைச் சங்கவெண்குழைக்காதுடை

யெம்பெருமான்

கலித்தேயென்வயிற்றின் அகம்படியே கலக்கிமலக்கிட்டுக்கவர்ந்துதின்ன

அலுத்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில் வீரட்டானத்துறை அம்மானே

அதிகைக்கெடில் வீரட்டானத்துறை அம்மானே

கெடில ஆற்றின் வடக்கரையில் அமைந்த திருவதிகை வீரட்டானத்தில் விரும்பி உறையும் பெருமானே.

சங்கவெண் குழைக்காதுடை எம்பெருமான்

வெள்ளிறச் சங்கினால் ஆகிய குழை என்னும் காதனியை அணிந்த பெருமானே மகிழ்ந்து அடியேன் வஞ்சம் மனம் ஒன்றும் இல்லாமையினால் வலிந்தேன் மனை வாழ்க்கை

அடியேன் மனதில் வஞ்சனை ஒன்றும் இல்லாமையினால் மனையின் கண் மகிழ்ந்து வாழும் வாழ்க்கையைக் காய்ந்தேன்.

கலித்தேன் வயிற்றின் அகம்படியே கலக்கி மலக்கிட்டுக்கவர்ந்து தின்ன அலுத்தேன் அடியேன்.

குலைநோய் அடியேன் வயிற்றினுள்ளே செருக்கிக் கலக்கி வயிற்றின் பகுதிகளை மயக்கிக் கைக் கொண்டு துன்புறுத்துதலால் அடியேன் உயிர் வாழ்தலை வெறுத்துவிட்டேன்

சலித்தால் ஒருவர் துணை யாருமில்லை

வருந்தும்போது அடியேனுக்குத் துணையாவார் உன்னைத்தவிர வேறு யாருமில்லை, அடியேனை நோயினின்றும் காத்தருள்க.

9. பொன்போல மினிர்வதோர் மேனியினீர் புரிபுன்சடை யீர்மெலி யும்பிறையீர் துன்பேகவ ஸலபிணி யென்றிவற்றை நனுகாமல் துரந்து கரந்தும் இங்கு என்போலிகள் உம்மை யினித்தெளியார் அடியார்படு வதிது வேயாகில் அன்பேஅமை யும்அதி கைக்கெடில வீரட்டா னத்துறை அம்மானே

அதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறை அம்மானே

கெடில ஆற்றின் வடக்கரையில் அமைந்த திருவதிகை வீரட்டானத்தில் விரும்பி உறையும் பெருமானே.

பொன்போல மினிர்வதோர் மேனியினீர்

பொன்போல ஓளி வீக்கின்ற மேனைய உடையவரே

புரிபுன் சடையீர்

முறுக்குண்ட சிவந்த சடையை உடையவரே

மெலியும் பிறையீர்

கலைகுறைந்த பிறையை உடையவரே

துன்பே கவலை பினி என்றிவற்றை நனுகாமல் துரந்து கரந்தும் இங்கு

துன்பம், கவலை, பினி என்னும் இவை அடியேனை அனுகாமல் அவற்றை வீரட்டுதலையும் மறைத்தலையும் செய்யீராயின்

என்போலிகள் உம்மை இனித் தெளியார்

அடியேனைப் போன்றவர்கள் இப்பொழுது உம்மை துன்பம் துடைக்கும் பெருமானாராகத்

தெளிய மாட்டார்கள்

அடியார் படுவது இதுவேயாகில் அன்பேயமையும்

எனினும் உங்கள் அன்பே அடியார் ஆகிய எங்கள் துயர்த்துடைத்து எங்களை அமைவறச் செய்யும்.

10. போர்த்தாயங்கோ ராணையின் சருரிதோல் புறங்காட்டரங் காநட மாடவல்லாய் ஆர்த்தான்அரக் கன்றனை மால்வரைக்கீழ் அடர்த்திட் டருள்செய்த அதுகருதாய் வேர்த்தும்புறண் டும்விழுந் தும்ஏழுந்தால் என்வேதனை யான விலக்கியிடாய் ஆர்த்தார்புனல் சூழ்அதி கைக்கெடில வீரட்டா னத்துறை அம்மானே

ஆர்த்தார் புனல்குழ் அதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறை அம்மானே

ஆரவாரித்து நிரம்பும் நீரையுடைய கெடில நதிக்கரையில் அமைந்த திருவதிகை வீரட்டானத்தில் விரும்பி உறையும் பெருமானே.

போர்த்தாய் அங்கோர் ஆணையின் சருரிதோல்

பண்டு ஓர் ஆணையின் உதிரப் பக்கம் கொடாத தோலைப் போர்த்தவனே

புறங்காடு அரங்கா நடமாட வல்லாய்

குடகாட்டையே கூத்தாடும் அரங்காக் கொண்டு கூத்து நிகழ்த்துதலில் வல்லவனே ஆர்த்தான் அரக்கன் தனை மால்வரைக்கீழ் அடர்த்திட்டு அருள்செய்த அது கருதாய் ஆரவாரித்து கைலைமலையைப் பெயர்க்க முற்பட்ட இராவணனை அப்பெரிய மலையின் கீழ் நகக்கிப் பின் அருள் செய்த அதனை நினைத்துப் பார்த்து, வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தால் என்வேதனையான விலக்கியிடாய் வியர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தும் அடியேன் குலைநோயினால் அனுபவிக்கும் துன்பங்களை நீக்கி அருளுவாய் ஆக.

திருச்சிற்றம்பலம்

* பிழைதிருத்தம் - கடந்த இதழில் னும் பக்கம் 23வது வரி (வது பாடல் பதவுரையில்) ஒர் பரந்த என்பதை ஏர் பரந்த என திருத்தம் செய்து படிக்கவும். (ஏர் - அழகு)

சிவயோக சுவாமிகள் நற்சிந்தனை

சிவதொக்ஞர்

சிவதொண்டு செய்வார்க்கு செல்வமுண்டு கல்வியுண்டு
சிவதொண்டு செய்வார்க்கு சீருமுண்டு பேருமுண்டு
சிவதொண்டு செய்வார்க்கு சிந்ததைத் தெளிவுமுண்டு
சிவதொண்டு செய்வார்கள் சேருவரோ தீநெறியில்

சிவதொண்டு செய்வார்கள் திசையெட்டு மாஞ்சவார்
சிவதொண்டு செய்வார்கள் சென்மலை நீக்குவார்
சிவதொண்டு செய்வார்கள் தேவரையும் ஏவல்கொள்வார்
சிவதொண்டு செய்வார்கள் செத்துப் பிறவார்கள்

சிவதொண்டு செய்து திருமால் உலகாண்டான்
சிவதொண்டு செய்து திருவாரூரன் சிவமானான்
சிவதொண்டு செய்தரசன் சேர்ந்தான் கழல்முன்னாள்
சிவதொண்டு செய்வார்க்கு முண்டோ குறைசொல்வாய்

சிவதொண்டு செய்வார்க்கு சினமில்லை அச்சமில்லை
சிவதொண்டு செய்வார்க்கு தீய அகங்காரமில்லை
சிவதொண்டு செய்வார்க்கு இரவும் பகலுமில்லை
சிவதொண்டு செய்வார்க்கு பழியதுன வுமில்லை

சிவதொண்டு செய்வார்க்கு சாந்தம் பொறுமையுண்டு
சிவதொண்டு செய்வார்க்கு திரிகால உணர்ச்சியுண்டு
சிவதொண்டு செய்வார்க்கு தீயினி நோயில்லை
சிவதொண்டு செய்வார்கள் தெய்வமே போல்வார்கள்

உதவியவர் - சித்தாந்தரத்தினம்
திருமதி. தவபாக்கியம் அமிர்தலிங்கம்

சிவமயம்

சிவ பரத்துவம்

கசவப்புலவர்மணி, வித்துவான்
வ. செல்லையா

கசவம் சிவசம்பந்தமுடையது. நாம் கசவர்கள், நாமும் சிவசம்பந்தமுடையவர்களே. சிவமே உலகத்தில் உயர்ந்த பொருள். அதனைப் பரம்பொருள் என்றே அழைப்பார். அப்பரம் பொருளுடன் சம்பந்தமுடையவர் எவரும் உயர்ந்தவர்களே. நாமும் சம்பந்தத்தால் உயர்ந்தவர்கள் ஆகியுள்ளோம்.

உலகத்துக்குக் கர்த்தா யாவர்? இது கசவசமயத்தின் முதல் வினா. அதற்கு விடை சிவபெருமான் என்கிறது மீலீஸ் ஆறுமுகநாவலரின் முதலாம் கசவவினாவிடை இரண்டாம் வினா, அவர் எப்படிப்பட்டவர் என்று தொடருகிறது. அதற்குவிடை, எல்லாம் வல்லவர்; எல்லாம் அறிபவர்; எங்கும் நிறைந்தவர் என்று இங்ஙனமாக கடவுளுக்கு எட்டுக் குணங்களைக் கூறுகிறார் நாவலர் பெருமான். இதனையாவது கசவமக்கள் அவசியமாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த உண்மையைத் திருவள்ளுவரும்.

கோளில் பொறியில் குணமிலவே என்குணத்தான்
தானை வணங்காத் தலை
என்று கூறி உறுதி செய்கிறார்.

தனக்கு மேலொருவன் இல்லாதவனே எங்கட்கு இறை; ஒருவரையும் வணங்க வேண்டி யில்லாது; தன்னை வணங்கத்தானிருத்தலே பரத்துவம். இதுவே சிவபரத்துவமும் ஆகும். இறவாமல் பிறவாமல் தனக்கு மேலொருவர் இல்லாதவனாகி, அங்கிங்கெனாது எங்கும் பிரகாசமாகி, அருளோடு கலந்து பார்க்குமிட மெங்கணும் ஒரு நீக்கமற நிறைந்துறைகின்ற பரிபூரணத்துவமே எம்பரம் பொருள். இதனைத் தாயுமானவரும் எடுத்துக் காட்டுவதனைப் பார்ப்போம்.

அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமா

யானந்த பூர்த்தியாகி

அருளோடு நிறைந்தது எது தன்னருள் வெளிக்குளே

யகிலாண்ட கோடியெல்லாம்

தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்

தழைத்ததெது மனவாக்கினில்

தட்டாம னின்றதெது, சமயகோ டிக்களொலாந்

தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென்

றெங்குத் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவும் நின்றதெது

எங்கணும் பெருவழக்கா

யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி, இன்பமா

என்றைக்கும் உள்ளதெது, மேல்

கங்குல்பக வறநின்ற எல்லை உளது எது? அது

கருத்திற்கு இசைந்தது அதுவே

கண்டன எல்லாம் மோன உடுவெளியது ஆகவும்

கருதி அஞ்சலி செய்குவாம்.

என்று சாங்கோ பாங்கமாக சிவபரத்துவத்தையும் சிவத்துவத்தையும் வினாவெழுப்பி விடை பகருகிறார் தாயுமான கவாமிகள். சமய கோடிகள் எல்லாம் வாதாடி வழக்குரைத்து

முடிவு என்ன? கருத்துக்கு இசைந்தது அதுவே. அதனை அஞ்சலி செய்தலே முடிந்த முடிபாகும். வேதாந்த சித்தாந்த சமரசன்மார்க்கத்தில் நின்றவர்கள் தாயுமானகவாமிகள். நியாயசாஸ்திர சித்தத்துடன் ஒரு பொருளை எடுத்து காய்தல் உவத்தவின்றி ஆராய்ந்து முடிவு கூறவல்லவர் அவரைப் போல வேறு யாரும் இருக்கமுடியாது.

கடவுள் கொள்கையில், சைவர்கள் பரந்த நோக்குடையவர்கள். மாணிக்கவாசகரும் கடவுளை நாம் சிவனெனும் செம்பொருளாகக் கொள்ளுகிறோம்; மற்றய உலகத்தவர் அவனை இறைவனாகக்கொள்ளுகிறார்கள் என்கிறார்.

இதனை “தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி என்னாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி” என்ற திருவாசகத் தொடர்களால் அவர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இன்னும் விரிவிலா அறிவினோர் கள் வேறொரு சமயந் செய்து ஏரிவினாற் சொன்னார் எனும் எம்பிரார்க் கேற்றதாகும்” என்ற சைவசித்தாந்தப் பாடலும் இதனைவலியுறுத்துகின்றது. மேலும் இதனை உறுதிப்படுத்த யாதோரு தெய்வங்கொண்டார் அத்தெய்வமாகியாங்கே மாதோரு பாகனார்தாம்வருவார்” என்ற உண்மையையும் சைவசித்தாந்தம் தெளிவாகக் கூறுகின்றது. இதனால் நம் சமயம் பல தெய்வ வழிபாடுடையது என்பதை மறுத்துரைப்பதனைக் கண்டு கொள்ளலாம். “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்ற சைவசமயக் கொள்கையும் யாவரும் உணரவேண்டியது.

“ஒருவன் தான் பல பெயர் உள்ளன காண்மினே என்ற திருமுறைக் கருத்தையும் ஒப்ப நோக்குவது சாலச்சிறந்தது. சக்தி சிவம் என்று இறைவனை இரண்டாகக் கண்டாலும் சிவத்தின் வல்லமை என்ற பொருள் சக்தியாகும். ஒருவன் அவனது வல்லமை என்ற இரண்டும் ஒன்றே எனப்புறியும். குணியின்றேல் குணம் இல்லை. குணம் இல்லையானால் குணியில்லை. இவ்வாதத்திலிருந்து நாம் சொல்வதென்ன இறையும் சக்தியும் ஒன்றென்பதே. அர்த்தநாரீஸ்வரர் ஒருவரே என்பது தெளிவு.

“தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத்தரும் சக்தி
பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்”

என்ற திருவருட்பயன் குறஞும் இதனை உறுதிசெய்வதைக் காணலாம்.

‘எத்திறம் சகன்நின்றன் அத்திறம் அவனும் நிற்பான்’
என்ற சைவசித்தாந்த முடிவும் இங்கு உற்று நோக்கத்தக்கது.

“ஏகன்அநேகன் இறைவனாடி வாழ்க்”

என்று மணிவாசகர் தன் திருவாசகத்தில் குறிப்பிடுகின்றார் இறைவன் ஏகன் தான் அவன் அடியாருக்கு அருள் செய்ய எடுத்த முர்த்தங்களோ பல அவரின் நாமங்களோ ஆயிரம் ஆயிரம். “ஒருநாமம் ஒருநாமம் ஒன்றும் இல்லார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம்” என்று திருமுறை கள் பகரும். இதனைக் கொண்டு இறைவன் ஒருவன்தான் என்ற நிலையிலிருந்து நாம் மாறிவிடக்கூடாது.

இறைவன்,

“நவம்தருபேதமாய் நாடகம் நடித்தும்
பவந்தனை நீக்கி பரிந்தருள் பராபரம்”

என்பது முக்காலும் உண்மை பஞ்ச புதங்களோடு கலந்து ஒன்றாய் இரண்டாய் விரிந்து ஐந்தினும் ஐந்தாகி அற்குமப்பாலாய் நிற்றலே பரத்துவமாகும். கடவுள் என்ற சொல் கடத்துள் என இரண்டு பதமாகப் பிரிந்து பொருள் தரும். கட என்பது பஞ்சபுலன்களையுங் கடந்தது. உள் என்பது நமக்குள்ளே (உயிரோடு, உயிரிக்குயிராய்) இருப்பது. ஒன்றோடு சேர்ந்தும், அதனைக் கடந்தும் நிற்றலே கடவுள் தன்மையாகும். இதனால் எல்லாமாய், அல்லவுமாய் நிற்கத்தக்கவர் எவரோ அவரே இறைவன் - கடவுள் என்பது துணிபு.

தன்னை ஒருவர்க்கு அறிவு அரிதாய்
தானே தானாய் எங்கும் நிறைந்து
உன்னர்க்கு அரியபரவளியாய்

உலவா அழுதாய் ஒளிவிளக்காய்

நிற்றலே சிவ பரத்துவமாகும். தன்னை யாரும் அறியமுடியாதவன் இறைவன். “அவனருளே கண்ணாகக்கணின் அல்லால் இப்படியன், இவ்வண்ணத்தன், இவன் இறைவன் என்றெழுதிக் காட்டொண்டே என்பது பேருண்மை. நுண்மையிலும் நுண்மைத்தன்மை இறையின் தன்மை. அதேவேளை கண்களுக்கு மிகப்புலப்பட “சோதியே, சுடரே, குழ்ளிவிளக்கே” என்று நின்றும் காட்சிக்கு எளிவரும் தன்மையும் இறை மாட்சியேயாம்.

இறைவன் கேடு என்ற ஒன்று இல்லாதவன். நமக்குத்தான் கேடும் ஆக்கமும் உண்டு. அவனோ உலவா அழுது. உலவா என்பது கெடுதல் இல்லாத என்ற பொருளை உடையது. எனவே கெடுதல் இல்லாத அழுது அவன். இன்னும் உலவா என்பது எடுக்க எடுக்கக் குறையாத என்ற பொருளையும் தரவல்லது. இதனை “உலவாப் பொற்கிழி” என்பதிலிருந்து அறியலாம். இவை இறைவன் ஒருவனுக்கே பொருந்தும் நமக்கல்ல.

குறைவில்லா நிறைவாயும், முடியா முதலாயும், பொன்னம்பலத்தெம் முழுமுதலாயும் உள்ளவன் இறைவன். நாம் எதோ ஒருவகையில் குறைவுடையோம். நம்மிடமுள்ள முதலும் குறைந்து கொண்டுபோய் முடிந்தும் விடுவதை (அழிந்து போவதை) காண்கிறோம். இறைவனோ பூரணன் - பரிபூரணன் ஆவன். முடியாமுதலை உடைய இறைவனே முதல்வ னும் ஆகினரன்.

“இலம் என்னும் எவ்வம்” எமது வாழ்க்கையைப் பாழ்படுத்துகிறது. ஆயின் இறைக்கோ இல்லை, உண்டு இரண்டும் ஒன்றே. எது அவனுக்கு இருந்தால் என்ன இல்லையென்றால் என்ன நாம் அவனின் உடைமைப் பொருள் என்பது மகா உண்மை. அதனால் அவன் உடையான் ஆகிறான். என்றும் நமை உடையானே அன்றி நாம் மீளா அடிமையும் ஆகிறோம். அதனால் முப்போதுமல்ல எப்போதும் முடிசாய்த்துத் தொழுபவர் ஆவோம் என்று திருமுறைகள் எடுத்துரைக்கின்றன. எம்வணக்கத்துக்குரிய இறைவனோ சங்கரன் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். சங்கரன் என்றால் சுகத்தைச் செய்பவன் என்பது பொருள்.

எங்கள் சங்கரன் சலமிலன் ஆக இருக்கிறான். சலமிலன் என்றால் விருப்புவெறுப்பு இல்லா தவன் என்பது பொருள். தம்மை வழிபட்டவரிடத்து விருப்பும் வழிபடாதவரிடத்து வெறுப்புங் கொள்ளாதவனே இறைவன். அவன் அனைவர்க்கும் சுகத்தைச் செய்பவனாக இருக்கிறான். இங்ஙனம் அருள்பாலித்துக் கருணைப்பரிபவரே கடவுள். அவரையே சிவபெருமான் என்று சைவர்கள் வழிபடுகிறார்கள். அங்ஙனமாகிய கடவுள்

குலமிலான், குணங்குறிஇலான், குறைவிலான், கொடிதுஆழம்
புலமிலான், தனக்குளன் ஓர் பற்றுஇலான், பொருந்தும்
இலம்இலான், மைந்தர் மனைவிஇல் லான்எவன் அவன்சஞ்
சலமிலான், முத்திதருபர சிவனெனத் தகுமே

என்று தாயுமான சுவாமிகள் கூறுகின்றார்கள். இவற்றால் சிவபரத்துவமாண்பினை அறிவோமாக.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்கண்டார் அருளிய சிவஞானபோதத்தின் செறிபொருள்

ஆதீனமுதுபுலவர், பேராசிரியர்
அதி. முருகவேள் எம்.ஏ.

மங்கல வாழ்த்து

கல்லால் நிழல்மலை - வில்லார் அருளிய
பொல்லார் இணைமலர் - நல்லார் புனைவரே.

அவையடக்கம்

தம்மை உணர்ந்து தமை உடைய தன்னர்வார்
எம்மை உடைமை எமைகிகழார் - தம்மை
உணரார் உணரார் உடங்கியைந்து தம்மில்
புனராமை கேளாம் புறன்

பொழிப்பும்நூலும்

(1) அவன், அவள், அது என்று இவ்வாறு பகுத்துப் பலவாய்ச் சுட்டி உணரப்படுவது உலகத்தொகுதி. அது தோற்றும், நிலை, இறுதி என்னும் முத்தொழிலுக்கும் உட்பட்டது. ஆகையால் அது ஒருவனால் உண்டாக்கப்பட்ட உள்பொருளே ஆகும்.

உயிரோடு உடனிருந்துவரும் ஆணவம் என்னும் மாசு நீங்குவதற் பொருட்டு அது மீண்டும் தோன்றும். தான் ஒடுங்கியிருந்த கடவுளிடம் இருந்தே அவனாலேயே அது தோற்று விக்கப்படும்.

இதனால் அழித்தல் தொழிலைச் செய்யும் கடவுளே உலகிற்கு முதற்கடவுள் என்று அறிந்தவர் சொல்லுவார்.

அவன் அவள் அது எனும் அவைமு வினைமையின்
தோற்றிய திதியே; ஒடுங்கி மலத்து உளதாம்;
அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்.

(2)

அழித்தல் கடவுளாகிய முதல்வன் கலப்பினால் உயிர்களே ஆய், பொருள் தன்மையால் வேறாய், உயிர்க்கு உயிராதல் தன்மையால் உடனுமாய் நின்று, இருவினைகளால் உயிர்களை இறக்கவும் பிறக்கவும் செய்யும் தனது அருளோடு நீக்கம் இல்லாமல் நிற்பான்.

அவையே தானே ஆய், இரு வினையின்
போக்கு வரவு புரிய, ஆணையின்
நீக்கம் இன்றி நிற்கும் அன்றே

(3)

“உயிர் என்பது இல்லை” என்று சொல்லுவது ஓர் அறிவுப்பொருள் உள்ளது. எனது உடல் என்று சொல்லுவது உடலிலிருந்தும் வேறான ஓர் அறிவுப்பொருள். ஜம்பொறிகளாலும் ஐந்து புலன்களையும் அறியும் அறிவுப்பொருள் ஒன்று பொறிகளுக்கு வேறாகவுள்ளது. நுண்ணுடம்மை இடமாகக் கொண்டு கணவு காண்பது அவ்வுடம்பை விட்டு மற்றோர்பொருள். உறக்கத்தில் உயிர்க்காற்று இயங்கிக் கொண்டிருந்தாலும் அப்பொழுது உலக அனுபவமோ வெளிச் செயல்களோ எதுவும் இல்லை. ஆதலால் உயிர்க்காற்று அல்லாமல் உடம்பில் அறிவுப்பொருள் வேறே உள்ளது. கடவுள் தானே எல்லாம் அறிவின். உடம்பில் அறிவித் தால் அறியும் அறிவுப்பொருள் ஒன்று உள்ளது. எந்திரம் போன்ற உடம்பினுள் அந்த உடம்பின் மூலப் பொருள்களின் சேர்க்கையைவிட்டு வேறு பொருளாகவும் மேலே திரித்துச் சொல்லப்பட்ட தாகவும் உள்ளதோர் அறிவுப்பொருளே உயிரெனப்படுவது.

**உளது இலது என்றவின், எனது உடல் என்றவின்
ஜம்புளன் ஒடுக்கம் அறிதவின், கண்படில்
உண்டி, வினை இன்மையின், உணர்த்த உணர்தவின்
மாயா இயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா.**

(4)

உயிர் உள்கருவிகளாகிய மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் என்னும் நான்கினுள் ஒன்று அன்று. ஆகாலும் தான் ஆணவ மலத்தால் உணர்வு விளங்காததால், அமைச்சரோடும் கூடி ஆட்சி நடத்தும் அரசனைப்போல அந்த உட்கருவிகளோடும் கூடி நின்று நனவு, உறக் கம், பேருறக்கம், உயிர்ப்பு அடக்கம் என்னும் நான்கு நிலைகளில் உலக நுகர்ச்சியைச் செய்து வருகிறது.

**அந்தக் கரணம் அவற்றின் ஒன்று அன்று; அவை
சந்தித்தது ஆன்மாச், சகசமலத்து உணராது;
அமைச்சு அரசு ஏய்ப்ப நின்ற அஞ்சுவத்தைத்தே**

(5)

உயிரின் துணையால் மெய், வாய் முதலான ஐந்து பொறிகளும் ஐந்து புலன்களையும் அறிகின்றன. ஆனாலும் தம்மையும் தம்மைச் செலுத்தும் உயிரையும் அறியா.

அதுபோல உயிர்களும் கடவுள் அருளால் செலுத்தப்பட்டு உலக நுகர்ச்சியைப் பெறுகின்றன. ஆனாலும் தம்மையும் தம்மைச் செலுத்திவரும் திருஅருளையும் அறியமாட்டா.

உயிர்கள் உலகத்தை அறிதல் காந்தத்தின் முன்பு இரும்பு செயல்படுவது போல முதல்வன் திருமுன்னர் ஐந்து நிலைகளும் அடைவதாகும்.

**விளம்பிய உள்ளத்து மெய்வாய் கண்முக்கு
அளந்துஅறிந்து, அறியா; ஆங்கு அவை போலத்
தாம் தம் உணர்வின் தமியருள்
காந்தம் கண்ட பசாசத்து அவையே**

(6)

முதல்வன் வெறும் உயிர் அறிவால் அளந்தறியப்படுவான் என்றால் உலகத்தைப் போல அவனும் அழிபொருள் ஆவான். எந்த வகையாலும் அறியப்படாதவன் என்றால், அவ்வாறு அறியப்படாதவன் என்றும் இல்லாத பொருளே ஆவான். ஆதலால் கடவுள் இந்த

இரண்டு வகையும் அல்லாமல் ஒருவகையால் அறியப்படாமையும் ஒருவகையால் அறியப்படுதலும் ஆனவன். அந்த நிலையில் அவனைச் சிவசத்து என்று மெய்யுணர்ந்தோர் சொல்லுவார். அறியப்படாமையின் சிவம், அறியப்படுதலின் சத்து, உள்பொருள்.

**உணர்த்து அசத்து எனின், உணராது இன்மையின் இருதிறன் அல்லது சிவசத்து ஆம் என
இரண்டு வகையின் இசைக்கும் மன் உலகே.**

(7)

சிவசத்தின் முன்னர் எல்லாப் பொருளும் விளங்கி நில்லா. ஆதலால் சிவம் உலகத்தை அறிந்து நுகராது. உலகமோ அறிவில்லாதது. ஆதலால் அது சிவத்தை அறிந்து நுகராது.

அதனால், இருவகை அறிவும் உள்ளது ஒன்று இருக்க வேண்டும். அது மெய்யாம் தன்மையும் பொய்யாம் தன்மையும் ஆகிய இரண்டும் அல்லாமல் மெய்யுடன் சாரும் போது மெய்யாயும், பொய்யுடன் சாரும்போது பொய்யாயும் உள்ள உயிராகும்.

யாவையும் சூனியம் சத்து எதிர். ஆகவின்
சத்தே அறியாது அசத்து இலது அறியாது
இருதிறன் அறிவு உளது இரண்டு அலா ஆன்மா

(8)

உயிர் முன் செய்த நல்வினைச் சிறப்பால், இதுவரையிலும் அறிவுக்கு அறிவாய் இருந்து உணர்த்திவந்த பரம்பொருளே இப்பொழுது குருவடிவில் எழுந்தருள்வான். அவ் உயிர்க்கு “நீ ஜம்பொறிகளின் அகப்பட்டு வளர்ந்து உன் உண்மை நிலையை அறியாமல் மயங்கித் துன்புற்றாய். உன் உண்மைச் சிறப்பு இது” என்று உண்மையை உணர்த்துவான். அதனை அறிந்த அளவிலே அவ்வியிர் பொறிகளின் தொடர்பிலிருந்து நீங்கும். பரம்பொருளோடு வேறின்றி அவன் அருளைப் பொருந்தும்.

ஜம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்து, எனத் தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்த்த, விட்டு அன்னியம் இன்மையின் அரன்கழல் செலுமே.

(9)

குறையுணர்வாகிய பசுஅறிவாலும் பாசுஅறிவாலும் அறியப்படாத முதல்வனை அவனது திருவடிஞானம் எனப்படும் இச்சிவஞானத்தால் தன்அறிவினிடம் ஆராய்ந்து அறிக்.

பாசக்கூட்டம் கானல்நீர் போலக் கழிவது என்று அறிந்து அதனை நீங்கவே சிவஞானம் குளிர்ந்த நிழலாய் வெளிப்பட்டு விளங்கும்.

அவ்வாறு விளங்கிய ஞானத்தால் முதல்வனைக் கண்டகாட்சி சலியாமல் இருக்கத் திருஜங் தெழுத்து விதிப்படி அறிந்து கணிக்கப்படும்.

ஊனக்கண் பாசம் உணராப் பதியை
ஞானக் கண்ணினில் சிந்தை நாடி,
உராத் துனைத் தேர்த்து எனப் பாசம் ஒருவத்
தண் நிழலாம் பதி; விதி எண்ணும் அஞ்செழுத்தே

(10)

ஞானக்கண்ணாற் காணப்பட்ட முதல்வன் கட்டுநிலையில் உயிரேயாய் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றதுபோல, இப்பொழுது உயிர் அம்முதல்வனே ஆம்படி ஒற்றுமைப்பட்டு இறைபணியில் தவறாது நின்றால் பழைய தொடர்பால் வந்து தாக்கும் ஆவணம், மாயை என்ற இரண்டோடும் வலிய விணைக்கட்டும் இல்லாது போகும்.

அவனே தானே ஆகிய அந்நெறி
என் ஆகி இறைபணி நிற்க,
மலம், மாயை தன்னொடு வல்வினை இன்றே

(11)

காட்டினால் கானும் தன்மை உடைய கண்ணுக்கு உடனாகப் பொருந்தி நின்று உருவத் தைக் காட்டிக் கானுகின்றது உயிர். அதுபோல, அறிவிக்க அறியும் உயிருக்கு உடனாகப் பொருந்தி நின்ற உலகத்தை அறிவித்து அறிந்து வருகின்றான் இறைவன். இவ்வாறு வேறின்றி நின்று உதவி செய்துவரும் முதல்வனது பேரருளை நினைக்கும் போது பெருகி வரும் அன்பால் உயிர் அவன் திருவடியாகிய பேரினப்பேற்றை அடையும்.

கானும் கண்ணுக்குக் காட்டும் உளம்போல்
காண உள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலின்
அயரா அன்பின் அரன்கழல் செலுமே

(12)

அரன்அடி அடைந்த சீவன் முத்தன் செந்தாமரை மலர்போல் விரிந்து விளங்கும் முதல்வனது திருவடியை அணைய வொட்டாமல் தடுத்து நின்ற மல அழுக்கை ஞான நீரால் கழுவுவான். தன்னைப் போன்ற அன்பரொடு கூடி, மயக்கம் நீங்கப் பெற்று அந்பு மிகுந்த அவர் திருவேடத்தையும், சிவன் திருக்கோயிலையும் அரன் எனவே கண்டு வழிபட்டு வாழ்வான்.

செம்மலர் நோன்தாள் சேரல் ஓட்டா
அம்மலம் கழீஇ, அன்பரொடு மரீஇ,
மால்அற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயந் தானும் அரன்னைத் தொழுமே.

சிவஞானபோதம் பொழிப்புரை முற்றும்.

மெய்கண்ட தேவர் திருவடி வாழ்க!

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

திருக்கோயில் தரிசனம் திருமருகல்

திருமறைநெறிச்செல்வர்
திருமதி. புத்பராணி சதானந்தன்

உலகில் உள்ள பதினெட்டு புன்னிய தலங்களில் மூன்று தலங்கள் முதன்மையாக விளங்குகின்றன. அவை சிதம்பரம், திருவெண்காடு, திருமருகல். இதில் மருகல் தலத்தைக் காணவேண்டும் என்று ஓர் அடி எடுத்து வைத்தாலே பாவங்கள் மறையும்.

இத்திருத்தலம் திருவாரூர் - மயிலாடுதுறை சாலையில் அமைந்துள்ளது. மூலவர் இரத்தினகிரீஸ்வரர், அம்மன் வண்டார் குழலி, ராஜகோபுரம் ஜந்து நிலைகளுடன் ஏழு கலசங்களுடன் கிழக்கு நோக்கி அமைந்துள்ளது. ராஜகோபுரத்துக்கு நேர் எதிரே இலக்குமி திருக்குளமும் குளத்தின் நடுவே நந்தி மண்டபமும் குளக்கரையின் தென்மேற்கே முத்து விநாயகர் ஆலயமும் அமைந்துள்ளன.

ராஜகோபுரங்கள் கிழக்கு, தெற்கு வாயில் கோபுரங்களாக அமைந்திருப்பது இத்தலத்தின் சிறப்பு. கிழக்கு உள்கூற்றுப் பிரகாரத்தில் கொடிமரமும், பலிபீடமும், நந்திதேவரும் அருள்புரிகின்றார்கள். கிழக்குப் பிரகாரத்தின் தெற்கே அனுக்கிரஹ விருட்சமான வன்னிமரம் அமைந்துள்ளது. இம்மரம் பூக்காது காய்க்காது என்பது இத்தலத்தின் சிறப்பு. தல விருட்சம் வாழும். இதன் அருகே செட்டிப் பெண், செட்டி மாப்பிள்ளை, திருமண மண்டபம் அமைந்திருக்கின்றன.

மகா மண்டபத்தில் தெற்கு நோக்கி அருள்மிகு வண்டார் குழலி சன்னதி உள்ளது. சசனின் சன்னதிக்கான நுழைவாயிலின் வலப்புறத்தில் சனீஸ்வரபகவான் அருள்புரிகின்றார். கருவறை உள்கூற்று மகா மண்டபத்தில் பைரவரையும் சூரிய பகவானையும் செட்டிப் பெண் செட்டிப் பிள்ளை திருஞானசம்பந்தரையும் தென்மேற்கில் நடராஜரையும் சிவகாமி அன்னையையும் தரிசிக்கலாம். நடராஜருக்கு இடப்புறத்தில் வள்ளி தெயவானை சமேத சுப்பிரமணியரும் கருவறை சுற்றுப் பிரகாரத்தின் தென்திசையில் 63 நாயன்மார்களும், நால்வர் பெருமான் களும் விநாயகரும் தட்சணாமுர்த்தியும் விசுவநாதரும் திருவருள் புரிகின்றார்கள். மேற்குப் பிரகாரத்தில் அன்னைமலையாரும் வடக்குப் பிரகாரத்தில் மகாலட்சுமி பிரம்மதேவர் சண்டி கேஸ்வரரும் அருள் பாலிக்கின்றனர். மூலவர் சன்னிதிக்குத் தெற்கே சோமஸ்கந்தரும் வலப்புறமாக சனீஸ்வரபகவானும் அமைந்திருப்பதால் தோழநிவர்த்தி தலம் என்னும் சிறப்பு பெற்றது.

கோச்செங்கட்சோழநாயனார் எழுபது மாடக்கோயில்களில் இதுவும் ஒன்று. திருஞான சம்பந்தராலும், திருநாவுக்கரசராலும் பாடல் பெற்ற தலம்.

நாகம் தீண்டிய செட்டிப் பெண்ணின் மாப்பிள்ளையை திருஞானசம்பந்தர் திருமருகல் பதிகம் பாடி உயிர்ப்பித்தார். அன்று தொட்டு இந்தத் தலத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள இடங்களில் யாரையும் நாகம் தீண்டுவது இல்லையாம். இது மட்டுமன்றி திருஞானசம்பந்தர் அருளிய சடையாய் எனுமால் பதிகத்தை பக்தியுடன் பாடினாலும் திருமணம் இனிதே கைகூடிவரும் என்பது ஆன்றோர்கள் நம்பிக்கை. பெரியபுராணத் தொடர் .....

சிவமயம்

சுந்தர முர்த்தி நாயனார் புராணம்

சித்தாந்தரத்தினம்
திருமதி. பத்மினி இராஜேந்திரா

திருக்கைலாச மலையிலே பிரமா விட்டுனை முதலிய ஆன்மாக்களுக்கு அனுக்கிரகங்கள் செய்யும் பொருட்டுத் தமது சக்தியாகிய உழையம்மையுடன் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெரு மானின் அடியார் கூட்டத்துள் ஒருவராகிய ஆலாலசுந்தரர் ஒருநாள் இறைவனுக்குத் தரிப்பதற்காய் புத்பங்களைப் பறிப்பதற்காக திருநந்தவனத்துக்குச் சென்றார். அங்கு பார்வதி அம்மையாருக்கு தரிப்பதற்காக, மலை பறிக்க வந்திருந்த அவரின் சேடியர்களாகிய அனிந்திதை, கமலினி என்னும் பெண்கள் இருவரையும் கண்டு அவர்கள் மேல் ஆசை வைத்தார்.

மனதைத்திருப்பி புத்பங்களைப் பறித்துக் கொண்டு சிவ சன்னிதானத்துக்கு ஆலால சுந்தரர் சென்றார். இறைவர் ஆலாலசுந்தரரை நோக்கி “நே பெண்கள் மேல் இச்சை கொண்டமை யால் தகழின பூமியிலே மானிட தேகம் எடுத்துப் பிறந்து, அந்த பெண்களிடம் இனபம் அனுபவிப்பாய்” என்று கூறியருளினார். அதனைக் கேட்ட ஆலாலசுந்தரர் மனம் வருந்தி, அவரை வணங்கி “எம்பெருமானே தங்களின் அருமைத் திருவடிகளைப் பிரிதற்கு ஏதுவாகிய கொடும் பாவத்தைச் செய்தவனாகிய சிறியேன், மானிடப் பிறவியை எடுத்து பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் மயங்கும் போது தேவீர் வெளிப்பட்டு வந்து அடியேனத் தடுத்து ஆட்கொண்டருள வேண்டும்” என்று பிராத்திக்க இறைவனும் அவ் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தருளினார்.

பின்பு ஆலாலசுந்தரர் புண்ணிய பூமியாகிய பரதகண்டத்திலே, தமிழ் வழங்கும் நிலமாகிய தென்னாட்டிலுள்ள திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே, திருநாவலூரிலே ஆதி சைவர் என்னும் சிவப் பிராமண குலத்திலே, சடையனார் என்னும் சிவாசாரியாருக்கும் அவர் மனைவியாரான இசை ஞானியாருக்கும் மகனாகத் திருவவதாரம் செய்தார். அப்பிள்ளைக்கு நம்பியாருர் என்று நாமகரணம் செய்தார்கள்.

நம்பியாருர் ஒருநாள் வீதியிலே சிறு தேருநட்டி விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது, அந்நாட்டு அரசராகிய நரசிங்க முனையர் என்பவர் அப்பிள்ளையாரைக் கண்டு அவர்மேல் ஆசை மிகுந்து சடையனார் இடத்தில்போய், “இந்தப் பிள்ளையை எனக்குத் தாரும்” என்று கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டுபோய் அபிமான புத்திரராய் பாவித்து வளர்த்தார். பிள்ளையார் அரசரால் வளர்க்கப் படினும் பிராமண வரணத்துக்குரிய ஒழுக்கத்தையே உடையவராகி வளர்ந்து, உரிய காலத்தில் உபநயனம்செய்யப் பெற்று வேதங்களிலும், சகல கலைகளிலும் பாண்டித்தியம் உடையவராய் விவாகம் செய்வதற்கு உரியபருவத்தையடைந்தார்.

அதுகண்டு தந்தையராகிய சடையனார், ஆதி சைவ குலத்திலுள்ள புத்தாரில் இருக்கின்ற சடங்கவி சிவாச்சாரியரிடத்தில் அவருடய புத்திரிக்கும், தம்முடைய புத்திரருக்கும் விவாகம் பேசிமுடித்து, விவாகத்திற்குச் சுபமுகூர்த்தமும் நிச்சயித்துத் தம்முடைய உறவுகள், சினேகிதர்கள் யாவரையும் விவாகப் பத்திரம் அனுப்பி அழைப்பித்தார். நம்பியாருராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனார் மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்கக் குதிரைமீதமர்ந்து சுற்றத்தார், நண்பர்கள் குழப் புத்தாரையடைந்தார். திருக்கல்யாண பந்தருக்குள் சென்று ஆசனத்தில் இருந்தார்.

அப்பொழுது, ஊரும், பேரும், உறவுமில்லாதவராயினும், ஆன்மாக்களுக்கு வினைவயத்தால் வந்த ஊரையும், பேரையும், உருவையும், இருவினையொப்பாகிய

பக்குவகாலத்தில் ஒழிக்கும் பொருட்டு அருள்வயத்தால் உருவங்கொண்டு அருளுகினற சிவபெருமான் திருக் கைலாயத்தில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்குக் கொடுத்த வாக்கின்படி அவரைப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் மயங்க விடமால் தடுத்து ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு ஒரு வயோதிகப் பிராமண வடிவங்கொண்டு அங்கு வந்து, “இங்கே அமர்ந்திருக்கும் யாவரும் நான் கூறும் வார்த்தையைக் கேளுங்கள்” என்று கூறிக்கொண்டு நம்பியாரூரரை நோக்கி, “எனக்கும் உனக்கும் ஒரு வழக்கு இருக்கிறது. அதை முடித்துக் கொண்டு உன்னுடைய விவாகத்தை நடத்து” என்று அருளிச் செய்தார். அதைக் கேட்ட நம்பியாரூர் உமக்கும் எனக்கும் ஒரு வழக்கு உள்ளதாயின் அதை முடித்தனறி நான் விவாகம் செய்யேன். நீர் அவ்வழக்கு இன்னதென்று கூறும்” என்று கேட்க வயோதிபரும் “இந்தத் திருநாவலூரனாகிய நம்பியாரூரன் எனக்கு வழிவழி அடிமையானவன்” எனக் கூறினார். நம்பியாரூர் “இந்த வயோதிப் ஜயர் கூறிய வார்த்தை நன்றாய் இருக்கிறது” என்று இகழ்ச்சியாகச் சிரித்தார்.

கிழப்பிராமண வேடம் பூண்ட சிவபெருமான் அவர் அருகே சென்று “அக்காலத்தில் உன் பாட்டன் எனக்கு எழுதித்தந்த அடிமையோலை இதுவே” எனக் காட்டினார். பிராமணருக்குப் பிராமணர் அடிமையாதல் இன்று நீர் சொல்லியே கேட்டோம், நீர் பித்தனோ என்று வினவ ஜயரும் “நான் பித்தனானாலும், பேயனானாலும் ஆகுக. ஆனால் உன் வசசுமொழியைக் கேட்டு சிறிதும் வெட்கமடையேன். நீ என்னச் சிறிதும் அறிந்ததில்லை என்று அவர் கூறியதும், உமது ஒலையைக் காண்பிக்கவும் என்று நம்பியாரூர் கேட்டுப் பறித்து “பிராமணர்கள் அடிமையாக ஊழியம் செய்தல் என்னமுறை” என்று சொல்லி ஒலையைக் கிழிக்க அங்கிருந்தவர்கள் “உலகத்தில் ஒரு காலமும் நடந்திராத ஏற்பாட்டைக் கொண்டு வழக்காடும் பிராமணரே நீர் எங்கு இருக்கின்றவர் சொல்லும்” என்றார்கள். அதற்கு ஜயர் “நான் இந்தத் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் இருக்கிறவன்” என்றார். அதற்கு சுந்தர் நீ திருவெண்ணெய் நல்லூரில் இருக்கிறவர் ஆயின் இந்த வழக்கை, அங்கேயேபேசி தீர்ப்புச் செய்யவாரும்” என்று சொல்ல, பிராமணரும் தண்டை ஊற்றிக்கொண்டு முன்னே சென்றார். சுந்தரமூர்த்தியும் மற்றை பிராமணரும் பின்னே சென்றார்கள்.

திருவெண்ணெய் நல்லூரை அடைந்ததும் மறையவர் அங்குள்ள அவையினரை நோக்கி “திருநாவலூரான் ஆகிய இவன் எனக்கு அடிமையென நான் காட்டிய அடிமை ஒலையைப் பிடித்து கிழித்தெறிந்துவிட்டு உங்கள் முன் வந்துள்ளான் இதுவே என் முறைப்பாடாகும்” எனக் கூறினார். ஆழந்த சிந்தனையில் இருந்த ஆரூர், அவையினரை நோக்கி, “யான் ஆதிசைவன் என்பதை நன்கு உணர்வீர், இவ்வந்தனர் தனக்கு நான் அடிமை என்று கூறுவாராயின், இது மனத்தால் என்னுதற்கும் எட்டாத மாயையாக உள்ளது என்னால் இதனைத் தெளிந்து உணர இயலவில்லை” எனக் கூறினார்.

அது கேட்ட அவையினர், மறையவரை நோக்கி நம்பியாரூர் அடிமையெனக் கூறும் இவ்வுரையினை, ஆட்சி, ஆவணம், சாட்சி என்னும் முன்றினுள் ஒன்றைக் கொண்டு நீர் சபையின்முன் உறுதிப்படுத்துதல் வேண்டும்” எனக் கூறினர்.

“நாவலூரன் சினமிகுதியால் என்கையிலிருந்து பறித்துக் கிழித்தி அடிமைச் சீட்டுப் படி ஒலையாகும். அதன் மூல ஒலையை அவையினர் முன் காட்டுவெதற்காகவே போற்றி வைத்துள்ளேன்” என்றார் கிழவர். உடனே அவையினர் “அதை எங்களுக்குக் காட்டும்” என்று சொல்ல, ஜயர் “ஆரூரன் அதையும் பறித்துக் கிழியாத படி செய்வீர்கள் ஆயின் அதைக் காட்டுவேன்” என்றார். அதற்குப் பிராமணர்கள், “நாங்கள் கிழிக்கவிடோம்” என்று சொல்ல ஜயர் மூல ஒலையைக் கையில் எடுத்துக் காண்பித்தார். அதில் “திருநாவலூரில் இருக்கின்ற ஆதிசைவனாகிய ஆரூரன் என்கின்ற நான் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் இருக்கின்ற பித்தனுக்கு நானும் என் சந்ததியினரும் வழித்தொண்டு செய்வதற்கு

உள்ளும், புறமும் ஒப்ப உடன்பட்டு எழுதிக்கொடுத்தேன் இப்படிக்கு ஆரூரன்" என்று எழுதப் பட்டிருந்தது.

அதைக்கண்ட பிராமணர்கள் சுந்தரரைநோக்கி "இது உமது பாட்டனுடைய எழுத்தோ! பாரும் என்று சொல்ல, ஜயர் அவர்களைப் பார்த்து இந்தச் சிறுவன் அவன் பாட்டன் கையெழுத்தை கண்டறியச் சுத்தியுள்ளவனே? இவன் பாட்டன் எழுதிய வேறு கைச்சாத்தை வருவித்து இதனுடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்" என்றார் அதன்படி ஒப்பிட்டுப் பார்த்தபோது "இவ்விரண்டு கையெழுத்தும் ஒத்திருக்கின்றன இனி இவர் தப்ப வழியில்லை நீர் இனி இவருக்கு ஏவல் செய்வதே கடன்" என்று கூறினர்.

சுந்தரமூர்த்தியாரும் "விதிமுறை இதுவேயானால் நான் இதற்கு உடன்படாமல் இருத்தல் கூடுமோ" என்று கூறினார். பிரமணர்கள் ஜயரைப் பார்த்து, "நீர்காட்சிய அடிமை ஓலையில் எங்கள் ஊரே உம்முடைய ஊராக எழுதப்பட்டிருக்கிறது உமது வீட்டைக்காட்டும் என்றார்கள்"

கிழவனார் வாருங்கள் எனக்கூறிக்கொண்டு முன்னே செல்ல சுந்தரமூர்த்தியாரும் பிராமணர் களும் பின்னேவர் திருவருட்டுறை என்னும் சிவாலயத்துக்குட் சென்றார். பின்னர் சபையோர் அவரைக் காணாது திகைத்தனர்.

உடன் சென்ற சுந்தரமூர்த்தியார் மறையவரைக் கூவி அழைத்தார். அப்போது வந்து தடுத்து ஆட்கொண்டருளிய சிவபெருமான் அம்மை அப்பராய் விடைமீது விகம்பில் தோன்றி நம்பியாரூருக்கு காட்சியளித்து அருளினார். "நம்பியாரூரனே நீ முன்னமே நமக்குரிய தொண்டன், பின்பு நம்முடைய ஏவலால் இம்மண்ணின் மீது பிறந்தனை நாமே அந்தணர்கள் முன்னிலையில் வந்து உன்னைத் தடுத்து ஆட்கொண்டோம் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். இதனைக்கேட்ட நம்பியாரூர் மெய்ம் மயிர் சிலிர்க்க கைகளைத் தலைமேல் குவித்து இறைஞ்சினார். சிவபெருமான் அவரை நோக்கி "நம்முடன் நீ வன்மொழிகளைப் பேசியமையினால் 'வன்றொண்டன்' என்ற பெயரினைப் பெற்றனன. நமக்கு அன்பினால் செய்யத்தக்க சிறந்த வழிபாட்டுக்கு உரிய மந்திரம் அலைநிறைந்த திருப்பாட்டேயாகும். ஆதலால் இவ்வுலகில் நம்மைச் செந்தமிழ்ப் பாடல்களால் பாடிப் போற்றுவாயாக" எனப் பணித்தருளினார்.

இதனைச் செவிமடுத்த வன்றொண்டர் "என்ன வழக்கினால் வெல்லுவதற்கு வேதியராக வந்த கோதிலா அமுதே, நாயேன் எத்தகைய சொற்களால் பாடுவேன்? என இறைவனை நோக்கி உளங்கசிந்து வேண்ட அன்பனே யான் ஓலைகாட்டி நின்னை ஆட்கொள்ள வந்தபோது நீ என்னைப் பிததனே என்று கூறினாய் ஆதலால் என்பெயர் பிததன் என்றே பாடுக என்று அருளிச் செய்தார்" சிவபெருமான். இறைவனின் பெருங்கருணைத் திறத்தை நினைத்து உருகிய வன்றொண்டர் "பிததாபிறை சூடி" எனவரும் செந்தமிழ்ப் பதிகத்தினை இத்தனப் பண்ணில் பாடிப் போற்றினார்.

தொடரும் .....

கைகளை, ரூபத்தைப் பூடி ரூபநிதிப்பூடி ரூபமுவிரும் ரகஸ்வை கைகளை, ரூபநிதிக்களிதுக்கூடி கூடிக்கூட்டு, முகத்துவமைக்கூடி சீரிடுமையுடைய நூய்து நூய்க்கும் கூடியுடைய காங்குட்டும் கூடி நூய்க்குப் பக்கம்புலை சீரிடுப்பை சீரிடுமையுடைய கைகளை கைகளை பூடுகையுடைய காங்குப்பகுட்டு மகையுடைய மாப்பிளைப்பாடு குக்குங்கால்பகுட்டு மகையுடைய பிரிஸ்வை குக்குங்கால் குக்குங்கால்

யக்குடி ரூபநிது நீங்கும் முயக்கால்குட்டுத் துப்பாக்குட்டுப்பூடி குக்குங்கால்குட்டுப் பிரிடுக்குடி நூய்க்குப் பக்கம்புலை சீரிடுமையுடைய காங்குட்டுமையுடைய கைகளை கைகளை பிரிஸ்வை குக்குங்கால்

—
சிவமயம்

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் சௌகரியம் கொண்டது என்று கூறுவதை அதோ சைவசீத்தாந்தப் பயிற்சி வகுப்பு - யாழ்ப்பாணத்தில் அரம்ப விழா

திருமுறைநெறிச்செல்வர்

கா. வைத்தீஸ்வரன்
உள்ளவன் ஆலோசகர்

வேண்டத்தக்கது அறிவோய்ந் வேண்டமுழுதும் தருவோய்ந்
வேண்டும் அயன்மாற்கரியோய்ந் வேண்டினன்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டிநீயா தருள்செய்தாய் யானும்அதுவே வேண்டின்அல்லால்
வேண்டும்பரிசொன்று உண்டென்னில் அதுவும்உன்றன் விருப்பன்றே!

- திருவாசகம்

உயிர்கள் விரும்புவதை அறிபவனும் நீயே. விரும்பிய அனைத்தையும் அளிப்பவனும் நீயே! உன்னைக் காண விரும்பும் நான்முகனுக்கும் திருமாலுக்கும் அரியவனாய் இருப்பவனும் நீயே! என்னை விரும்பி ஏவல் கொண்டவனும் நீயே! உன்னிடத்தில் விரும்பிக் கேட்ட எதனை எனக்குத் தந்தருளினாய்? நீ, எதனை எனக்குத் தரவேண்டும் என விரும்பு கின்றாயோ, அதனையேதான் நானும் விரும்புகிறேன். இப்படி இல்லாமல், வேறொன்றை நான் விரும்புகின்றேன் என்றால், அதுவும் உன்னுடைய விருப்பத்தினால் தானே தவிர, என்னுடைய விருப்பத்தினால் அன்று!

அவன் அருளினால் தான் அவன் தாள்களை வணங்க முடியும். சிவன் அருள் இல்லாமல் எம்முறையிடும் நிறைவு பெற மாட்டாது. திருவாவடுதுறை ஆதீனப் பயிற்சி மைய இயக்குநர் சைவப்புலவர் செ. நவநீதகுமார் விரிவுரையாளர் சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துறை ஆகியோரின் அயரா முயற்சியின் பயணாக இனுவில் கந்தசாமி கோயில் இனந்தொண்டர் சபை மண்டபத்தில் 2013.05.12 ஞாயிறு மு.ப. 9.00 மணிக்கு சைவசீத்தாந்தப் பயிற்சி வகுப்பு அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது. இறை வழிபாடு இனுவில் கந்தசுவாமி கோயிலில் இடம்பெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து பிரதம சிவாசாரியார் அவர்களால், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகச் சைவசீத்தாந்தப் பட்டமேற்படிப்புத்துறைப் பேராசிரியர் மா. வேதநாதன், பயிற்சிமைய இயக்குநர் சைவப்புலவர் செ. நவநீதகுமார், யாழ் மாவட்டப் பயிற்சி இணைப்பாளர் ஆதீனப்புலவர் ஏ. அனுசாந்தன் முதலானோர் பொன்னாடை போர்த்திக் கெளரவிக்கப்பட்டனர்.

திரு. செ. நவநீதகுமார் அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்ற நிகழ்வில் சைவப்புலவர் ஏ. அனுசாந்தன் அவர்கள் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். திரு. நவநீதகுமார் அவர்கள் தமது தலைமையுரையில் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் தீர்க்கதாரிசனத்தினால் இலங்கையில் இப்பயிற்சி வகுப்புக்கள் கடந்த இரு வருடங்களாக செய்ர்பட்டு வருகின்றன. சைவசமயம் தொடர்பான ஆழமான நம்பிக்கை சமூகமட்டத்தில் மேம்பட வேண்டும். மக்கள் தம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்கு அர்ப்பணிப்புடன் இயன்ற சேவை நல்குபவர்களாக வேண்டும். மேலும் குடும்பத்தினர் அயலாருக்கு முன்மாதிரியாக வாழவேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

பயிலுநர்களுக்குத் திருநீற்றுக்காப்பும் உருத்திராக்கமும் வழங்கி ஆசியுரை நல்கிய நல்லை ஆதீன குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமிகள் அவர்கள் தமது உரையில்

“அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார் ஆனால் அன்புதான் சிவம்” என விளக்கினார். சைவசித்தாந்தம் கற்பதன் மூலம் சகல உயிர்களிலும் இறைவனைக் காணலாம் இதன் மூலம் எம்மைச் சார்ந்தவர்களும் அமைதி பேணி வாழ வழிபிறக்கும் எனக்குறிப்பிட்டார். தொடக்கவுரை வழங்கிய யாழ். பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் மா. வேதநாதன் தமது உரையில் “எது நடக்கவேண்டுமோ அது நன்றாகவே நடக்கும் இறை நம்பிக்கையுடன் சரியான வழியைக் கடைப்பிடிக்கவும் உண்மை நெறியை விளங்க வைக்கும் நிலையில் இப்பயிற்சி நெறி இடம்பெறுவது திருவருளே. இப்பயிற்சியில் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் 14கையும் கற்கும் பேறு கிட்டும். “நீர் எதை விரும்புகிறீரோ அதுவாகலாம்” எனக் குறிப்பிட்டு தனது மேலான அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கத் தலைவர் மு. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை அவர்கள் சைவசித்தாந்த வகுப்பை ஆரம்பித்து வைத்தார். இப் பயிற்சி மைய இணைப்பாளராக அயராது செயற்படும் திரு. மா. ந. பரமேஸ்வரனின் மகிழ்வரையுடன் நிகழ்ச்சி பி.ப. 12.15 அளவில் நிறைவடைந்தது. இந்நிகழ்வில் பங்கு கொண்ட அனைவரும் மாகேஸ்வர பூசையில் பங்கு கொண்டு சிறப்பித்தனர். இச் சித்தாந்தப் பயிற்சி வகுப்பு பிரதி ஞாயிறு தோறும் பி.ப. 3.30 - 6.30 மணிவரை நடைபெறும். முதல்நாள் நிகழ்வில் 30 பயிலுநர்கள் பங்கு கொண்டனர். இவ்வகுப்பை நடாத்துவதில் சிரத்தை மேற்கொண்டு ஈடுபாட்டுடன் செயற்பட்ட கலாபூஷணம் மூ. சிவலிங்கம் அவர்களின் சேவை பாராட்டுதற்குரியது.

வணக்கம்

கடவுள் பூசைக்குரிய பூக்கள்

விநாயகர் - அறுகு, சென்பகம், பாதிரி, சூரியகாந்தி, வன்னி, கொன்றை, வில்வம், தும்பை, சங்குப்பு, செம்பருத்தி

சிவன் - கொன்றை, வில்வம், தும்பை, சங்குப்பு, செம்பருத்தி

விஷ்ணு - துளசி, மாதவி, குருந்து, வாகை, கருங்கால்கொன்றை, அலரி, செம்பருத்தை, செந்திலகம், மருக்கொழுந்து

பிரம்மா - அலரி

முருகன் - வெட்சி, கடம்பு, மூல்லை, குறிஞ்சி, மல்லிகை, காந்தள்

உமை - நீலோட்டலம், தாமரை, சூரியகாந்தி, செம்பவளமல்லி, நந்தியாவர்த்தம்

இலக்குமி - செந்தாமரை, நெய்தல்

சரஸ்வதி - வெண்தாமரை

வரலக்கமி - ஐந்துமடல் தாழ்ம்பு

தூர்க்கை - வெள்ளொருக்கு, செவ்வல்லி, கொன்றை

அக்கினி - வன்னி

தகவல்
திரு. ப. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா

சிவமயம்

தீக்காடு

சைவப்புலவர்
செல்லையா நவநீதகுமார்

தீக்காடு என்ற சொல்லின் பொருள் ஞானத்தைக் கொடுத்துப் பாசத்தை (மலத்தை)க் கெடுப்பதாகும். (தீ- கொடுத்தல், கை - கெடுத்தல்) இது சமயம், விசேடம், நிர்வாணம் என மூன்று வகைப்படும்.

சமய தீட்சை பெற்றவரே சைவசமயி. மந்திரபூர்வமாகச் சங்கற்பித்துச் செய்யப்படும் விவாகம், அந்தியேட்டி, சிரார்த்தம் முதலிய கிரியைகள் செய்வதற்குத் தகுதியுடையவர் தீட்சை பெற்றவரே. அதுவன்றித் தீட்சை பெற்றவரே விரதம் முதலியன் அனுட்டிக்கவும், சைவசமய சாத்தீர் தோத்தீர் நூல்களைக் கற்பதற்கும், திருமுறை ஒதுதற்கும், புராண படனம் செய்வதற்கும் தகுதியுடையவர் ஆவர்.

சிவபுன்னியம் பொதுச் சிவபுன்னியம் சிறப்புச் சிவபுன்னியம் என இருவகைப்படும். தீட்சை இல்லாது செய்யப்படும் தொண்டுகள் பொதுச் சிவபுன்னியத்தைச் சாரும். தீட்சை பெற்றுச் செய்யும் தொண்டுகள் சிறப்புச் சிவபுன்னியமாகிச் செய்தவருக்கு நன்மை பயக்கும். முகவரி எழுதாது அனுப்பும் கடிதம் உரியவரைச் சென்றடையாதது போலத் தீட்சை இல்லாதவர் செய்யும் தொண்டுகளின் பயன் உரியவரைச் சாராது பொது சிவபுன்னியத்தைச் சாரும்.

திருத்தொண்டர் சரித்தீரத்தைச் சொன்ன உபமன்யு முனிவரைச் சேக்கிழார்

“யாதவன் றுவரைக் கிறையாகிய

மாதவன் முடிமேல் அடி வைத்தவன்”

என்றார். உபமன்யு முனிவர் கிருஷ்ணருக்குச் சிவதீட்சை செய்தார். அச்சரித்தீரம் வருமாறு. கிருஷ்ணர் புத்திரப் பேறு வேண்டித் தினமும் சிவபூசை செய்து வந்தார். நெடுங்காலம் சிவபூசை செய்தும் இறையருள் கிடைக்கவில்லை. ஒருநாள் உபமன்யு முனிவர் சிவபூசைக்கு பூக்கள் கிடைக்கவில்லை. கிருஷ்ணர் பூசித்து விட்ட பூக்கள் ஆற்றில் மிதந்துவர அவற்றை எடுப்பித்து முனிவர் பூசை செய்தார். இதையறிந்த கிருஷ்ணர் முனிவர்முன் வந்து வணங்கி இச்செயல்பற்றி வினவினார். சைவ ஆகமத்தில் விதித்தபடி தீட்சை பெற்று மந்திர கிரியா பாவனையால் சிவனைப் பூசித்தலே பூசை ஆகும். தீட்சை இல்லாது செய்யும் பூசை பூசையும் அல்ல அங்கு பயன்படுத்தப்பட்ட பத்தீர புஷ்பங்கள் நிருமாலியமுமாக என்றார் முனிவர். கிருஷ்ணர் முனிவரைப் பணிந்து அவரிடம் தீட்சை பெற்றுச் சிவபூசை செய்து தான் விரும்பிய பயனைப் பெற்றார். இதிலிருந்து தீட்சை பெறாது செய்யும் பூசை வழிபாடு பயனற்றது என அறிகிறோம்.

“சைவநூலிற் கூறப்பட்டதும் பாசம் மூன்றையும் தவிர்ப்பதும் மேலானதுமாகிய தீட்சையைத் தவிர வேறு யாதொரு ஆச்சிரமும் இவ்வுலகத்திலே மனிதருக்கு மேன்மை அன்று. ஆதலால் தீட்சையினாற்றான் மோட்சம். ஆச்சிரமங்களினாலும் மற்றைக் கருமங்களினாலும் மோட்சமில்லை அத்துவ சுத்தியின்றி முத்தியை விரும்பும் மனிதர் கோவின்றி நடக்கத் தொடங்கிய குருடர் போல்வர். தோணிபின்றி கடலைக் கடக்க விரும்பினவர் போல்வர்” என்று வாயு சங்கிதையிற் கூறப்பட்டுள்ளது.

தீட்சை பெறுதலைத் “தீட்சா மந்திர உபதேசம்” என்று குறிப்பிடுவர். மந்திரங்களில் உயர்ந்ததாகிய திருவைந்தெழுத்தைக் குருமுலமாக உபதேசிக்கப்படுவதே தீட்சை ஆகும். இறைவனே குருவாக வந்து உபதேசித்து ஆண்மாவைப் பாசங்களில் நின்றும் மீட்டுத் தன் திருவடிக்கீழ் இருக்கும்படி அருள்வான்.

முவகை ஆண்மாக்களுக்கும் இறைவன் தீட்சை கொடுத்து அருளும் முறையைச் சிவஞான சித்தியார் பாடல் மூலம் அறியலாம்.

உரைதரும்தீட்சை உண்ணின் மூன்றாம் உயரும்விஞ் ஞானகலர் பிரளையாகலர் சகலர்

நிரையின்மல மலம்கன்ம மலம்கன்ம மாயை

நிற்கும்முதல் இருவர்க்கு நிராதார மாகிக்

கரையில்அருள் பரன்துவிதா சத்திநிபா தத்தால்

கழிப்பன்மலம் சகலர்க்கும் கன்மம் ஒப்பில்

தரையில்ஆ சான்மூர்த்தி ஆதார மாகித்

தரித்துஒழிப்பன் மலமசதுர்த்தா சத்திநிபா தத்தால்

ஆணவமலம் மட்டுமுடைய விஞ்ஞானகலருக்கு அவர்கள் அறிவே வடிவாகி உள்ளின்று உணர்த்தி மல நீக்கம் செய்வான். ஆணவம், கன்மம் ஆகிய இரு மலங்களையுடைய பிரளையாகலருக்கு இறைவன் நீலகண்டமும் மான்மழு தாங்கிய திருக்கரமுமுடைய மகேஸ்வர வடிவில்வந்து மலநீக்கம் செய்வான். வேறொருவடிவை ஆதாரமாகக் கொள்ளாது இறைவன் தமது வடிவில் அருள்புரிவதால் இவ்விரு வகையினர்க்கும் செய்யப்படும் தீட்சை நிராத தீட்சை எனப்படும். ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களையுடைய சகலர்க்கு இறைவன் மாணிட வடிவில் உள்ள குருவை ஆதாரமாகக் கொண்டு மல நீக்கம் செய்து அருள் புரிவதால் இவர்களுக்குச் செய்யும் தீட்சை சாதார தீட்சை எனப்படும்.

முதியவர், பாலர், நோயுடையோர், ஆசார ஒழுக்கமில்லாத அயக்குவருக்கு பீஜாக்கரமின்றிச் செய்யும் உபதேசம் நீர்பீஜ தீட்சை எனப்படும். பக்குவர்களுக்கு செய்யும் தீட்சை சபீசதீட்சை எனப்படும்.

சமயதீட்சை

முதலாவதாகச் செய்யப்படும் தீட்சை. இது சிவதீட்சை என்றும் கூறப்படும். ஏழு அல்லது ஒன்பது வயதிலே தகுதி வாய்ந்த சிவாசாரியார் மூலம் தீட்சை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இது நயனம், பரிசம், மானசம், சாத்திரம், வாசகம், யோகம், ஒளத்திரி என ஏழு வகைப்படும்.

1. நயன தீட்சை

ஆசாரியார் சிவமாக நின்று சீடனைத் தலை தொடங்கி கால்வரையும் அருட்பார்வையாற் பார்த்து அவனுடைய மலத்தைக் கெடுத்தல்.

2. பரிச தீட்சை

ஆசாரியார் தமது கையை சிவபெருமானுடைய திருக்கரமாகப் பாவித்து சீடனின் தலையில் கைவைத்து அவனுடைய மாயா மலத்தைக் கெடுத்தல்.

3. மானச தீட்சை

யோக மாக்கமாக ஆசாரியார் சீடனுடைய மனத்திற் பிரவேசித்து ஆண்ம போதத்தை நீக்கி சிவபோதத்தை உண்டாக்குதல்.

4. சாத்திர தீட்சை பதி பச பாச இயல்புகளை விளக்கி பச பாசத்தினின்றும் நீங்கி பதியை அடையும் தன்மையைப் போதிப்பதாகும்.
5. வாசக தீட்சை திருவைந்தெழுத்தையும் பதினொரு மந்திரத்தையும் உபதேசித்தல்.
6. யோக தீட்சை நிராதார சிவயோகத்தை அப்பியாசம் பண்ணுவித்தலாகும்
7. ஒளத்திரி தீட்சை ஒளத்திரி என்பது ஓமத்தோடு கூடச் செய்யப்படுவது எனப் பொருள்படும். (போத்திரம் - ஓமம்) ஒளத்திரி தீட்சைக்கு உரித்தில்லாதார்க்கு நயனம் முதலிய தீட்சை செய்யப்படும். ஒளத்திரியோடு கூடவும் செய்யப்படும்.

ஒளத்திரி தீட்சை கிரியாவதி, ஞானவதி என இரு வகைப்படும். குண்டமண்டலங்களை புறத்தேயிட்டு ஆகுதி செய்து செய்யப்படுவது கிரியாவதி. ஞானவதி குண்டமண்டலங்களையும் கிரியைகளையும் மானசமாகச் செய்வது.

சமய தீட்சை சரியைக்குரியது. சமயதீட்சை பெற்றவர்களுக்குக் குரு உபதேசித்த மந்திரத்தை செபிக்கும் அதிகாரம் உண்டு.

விசேட தீட்சை

சமய தீட்சை பெற்று ஒழுங்காக நாள்தோறும் அநுப்டானம் செய்து வருவோர் சிவனை பூசிக்க விரும்பி குருவை அடைந்து தமது எண்ணத்தை விண்ணப்பிக்க அவர்கள் பக்குவத்தை அறிந்து சிவபூசை எழுந்தருளப் பண்ணும் அதிகாரத்தை அவர்களுக்கு வழங்குவதே விசேட தீட்சை ஆகும்.

சிவபூசை ஆன்மார்த்த பூசை, பரார்த்த பூசை, அதிகார பூசை என மூன்று வகைப்படும். ஆன்மார்த்த பூசை - தன் ஆன்மாடேற்றத்திற்காகச் செய்யப்படுவது. இது அவருக்கு மட்டுமன்றி மனைவி மக்களுக்கும் பயனளிக்கும்.

பரார்த்த பூசை - பிறர் பொருட்டு செய்யப்படுவது. இது திருக்கோவிலில் நிகழும் பூசையாகும். இதில் அவ்வூர் மக்களும் அக்கோயிலை வழிபடுவோரும் பயன் பெறுவார். அதிகார பூசை - மடாலயங்களின் ஸ்தாபகர்களால் அத்திரு மடங்களின் நிலைபேற்றின் பொருட்டு எழுந்தருளுவிக்கப்பட்ட மூர்த்திகளை அவ்வாசாரியார்கள் வழிவழியாகச் செய்து வரும் பூசை.

ஆன்மார்த்த பூசை - சுத்த பூசை, கேவல பூசை, மிச்சிர பூசை என மூன்று வகைப்படும். சுத்த பூசை - சிவலிங்கத்தோடு உமாதேவியார், விநாயகர், முருகன், இடபதேவர் ஆகிய ஐவரையும் பூசிப்பது.

கேவல பூசை - சிவலிங்கத்தோடு உமாதேவியார், விநாயகர், முருகன், இடபதேவர் ஆகிய ஐவரையும் பூசிப்பது.

மிச்சிர பூசை - குரியன், விநாயகர், சிவலிங்கம், உமாதேவி, முருகன், இடபதேவர், சண்டேகவரர் ஆகிய எழுவரையும் பூசிப்பது.

ஆன்மார்த்தலிங்கம் - இட்டலிங்கம் (உடையவர்) கூடணிகலிங்கம் என இருவகைப்படும். இட்டலிங்கம் அல்லது உடையவர் - பாணம் அல்லது படிகம், கல், மரகதம், உலோகம் ஆகியவற்றில் ஒன்றாலான சிவலிங்கம்.

கூடணிக லிங்கம் - பூசித்தபின் விடப்படுவது. மண், அரிசி, அன்னம், ஆற்றுமணல், கோமயம், வெண்ணெய், உருத்திராக்கம், சந்தனம், கூர்ச்சம், புஷ்பமாலை, சருக்கரை, மா ஆகிய பன்னிரு பொருட்களுள் ஒன்றாலான சிவலிங்கம்.

விசேஷதீட்சை கிரியைக்கும் யோகத்துக்குமுரியது. விசேஷ தீட்சை பெற்றவர்களுக்கு மட்டுமே சிவபூசை செய்வதற்கும், சிவயோகப் பயிற்சி செய்வதற்கும் அதிகாரம் உண்டு.

நிர்வாண தீட்சை

பந்த பாசம் அனைத்தையும் நீக்கிச் சிவபெருமான் திருவடியை அடையும்படி செய்யும் தீட்சை நிர்வாண தீட்சை ஆகும். இது அசத்தியோ நிர்வாணம், சத்தியோ நிர்வாணம் என இருவகைப்படும்.

அசத்தியோ நிர்வாணம் - தேகாந்தக்தில் முத்தியைப் பயப்பது.

சத்தியோ நிர்வாணம் - அப்பொழுதே முத்தி பயப்பதாகும். தீவிர பக்குவருக்கு அசத்தியோ நிர்வாண தீட்சையும். தீவிரதரபக்குவருக்கு சத்தியோ நிர்வாண தீட்சையும் செய்து வைக்கப்படும்.

நிர்வாணதீட்சை ஞானத்துக்குரியது. தீட்சை பெற்றோர் காலை, மாலை ஆகிய இரு வேளை களிலும் செய்யும் வழிபாடு அநுட்டானம் எனப்படும். அநுட்டானத்திலே மந்திர சுத்தி செய்த திருநீற்றைக் குழந்தை மந்திரங்கு சொல்லி பதினாறு இடங்களிலே பூச உடல் தூய்மையும், வலிமையும் அடையும். திருவைந்தெழுத்தைச் செபம் செய்வதால் மனமும் ஆன்மாவும் தூய்மையடையும். “சிவாய நம என்று சிந்தித்திருப் போர்க்கு அபாயம் ஒரு நாளும் இல்லை” என்பது ஒளவையார் வாக்கு.

பாடசாலைகள், சைவசமய நிறுவனங்கள், மன்றங்கள் ஆண்டுக்கொரு முறையேனும் சமய தீட்சையை ஒழுங்கு செய்து நடத்தினால் சைவ ஆசார நெறி பரவுவதுடன் சிவஞான அறிவும், சிவ அநுட்டானப் பொலிவும் பெருக்கிச் சைவம் எனும் பயிர் தானே தழைத் தோங்கும்.

எல்லோரும் தீட்சை பெற்றுத் திருநீறு உருத்திராக்கம் தரித்துத் திருவைந்தெழுத்தைச் செபித்துச் சிவனைப் பூசித்து வழிபட்டுப் பிறவி பெற்ற பயனைப் பெற வேண்டும்.

ஆசையறாய் பாசம்-விடாய் ஆனசிவபூசை பண்ணாய்

நேசமுடன் ஜந்தெழுத்தை நீநினையாய் - சீ

சினமே தவிராய் திருமுறைகள் ஒதாய்

மனமே உனக்கென்ன வாய்

குருஞானசம்பந்தர்

கடவுள் பூசைக்கு அங்காத பூக்கள்

விநாயகர் - துளசி

சிவன் - தாளம்பூ

விஷ்ணு - அகுத்தை

வைரவர் - நந்தியாவர்த்தம்

உமை - நெல்லி, அறுகு

தூர்க்கை - அறுகு

இலட்சமி - தும்பைப்பூ

குரியன் - வில்லம்

தகவல்

திரு. ப. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா

SIVAPURANAM
of
Manickavasaga Swamikal
(An introduction)

Siddhantharatnam,
Dr. K. Ganesalingam

The sacred hymns of Thiruvasagam have the potency to touch the mind and melt the heart of those who sing them with bakthy or devotion. They are the outpourings of the divine inspired saint Manickavasaga Swamikal. Sivapurana is the first chapter in Thiruvasagam.

Literal meaning of Sivapurana is ancient history of Lord Siva. Here, it indicates His glory and inherent attributes. It praises Lord Siva, who is the primary God of Saiva religion, and describes His divine qualities or attributes. Sivam or Sivan or Siva means Auspicious One or Perfect Being. He is the ultimate of all virtues, perfect wisdom and unlimited love.

Sivapurana starts as ‘Namachivaaya Vaazhka, Naathan Thaal vaazhka’.
(நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க). Meaning of this line is, ‘Long live Namashivaya, Long live the sacred feet of Lord’.

Namasivaya is an important sacred word, with five letters, Na, Ma, Si, Va, Ya. It is a *manthiram*, called Panchadsaram or Thiruvaintheluthu (five sacred letters). Manthiram means that which protects the one who thinks of it or chants it. (When pronounced, it comes out as Namachivaaya). *Namasivaya* is also the name of Lord Siva. Whether one chants it as a mantra or as the name of Lord Siva, it protects him and bestows Siva’s Grace. It is therefore necessary that *Namasivaya* should live in the thoughts and words of the Saivites. Hence, Sivapurana starts as ‘Namachivaaya Vaalka’.

The lotus feet of Lord Siva (*Naathan Thaal*) denote His Grace which is His unlimited love. His Grace is eternally with us. It helps and protects us in every birth which we took and will take. Hence Manickavasagar praises the lotus feet of Lord Siva. He then continues singing in praise of His loving grace, his nature and his attributes.

He says that Lord Siva remains as Agamam. Saiva Agamams are given by the grace of Lord Siva, and are important literatures to Saivites. According to Saiva religion, God is one, but he manifests in various forms. God Siva stays as one with everyone and everything, but yet he is different from them. He pervades everything and is present everywhere. He helps us to evolve spiritually, and ultimately breaks

the cycle of birth, giving liberation and divine bliss. Few lines of Sivapurana which explain these Saiva views are as follows:

‘Praise to the feet of Him who stands pleasantly as Agamam!

‘Praise to the holy feet of Lord who is One, and yet Not-One!’

‘Victory to the jeweled feet of Pinjakan (Siva) who breaks the continuity of birth!’

‘ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க

ஏகன் அநேகன் இறைவனாடி வாழ்க

பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வாழ்க’

Everything happens by God’s grace. This is the belief and experience of saints. Even to worship God’s feet, His grace is required. How can we receive His grace? Manickavasagar explains as follows:

“Because Lord Siva is in my heart, by His grace I worship Him; I will sing Sivapurana to my heart’s contentment so that all my past karma would be exhausted”.

‘சிவனவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்

அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கி

சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை

முந்தை வினைமுழுதும் ஒய உரைப்பன்யான்’

We have taken many births and will be taking many more births. Manickavasagar mentions some of these births as grass, worm, man etc., and says that he was tired of taking all such births. He says that he had now found release by seeing Lord Siva’s golden feet.

According to Saiva religion souls are many and each one of us is a soul (anma) by itself. Like God, soul is eternal. Birth and death relate to the physical body and not to the soul. The body joining soul is birth and leaving it is death. Birth and death and worldly experiences are coming to us according to our past karma. Karma means action and/ or its result. Vinai is the Tamil word for it. Every action has its own result, and the doer has to experience and exhaust it. This is the theory of *karma* (*vinaik kolkai*).

A good action of the past or previous births results in good karma or *nalvinai*. It follows the soul as *pumiyam* (virtue) and comes as pleasant experience in this birth. An evil action results in bad karma or *theevinai*. It follows as *paavam* (sin) and comes as painful experience in this birth. Manickavasagar calls punniyam as *aram* (virtue), and explains the karmic theory as follows:

‘You were binding me (soul) with the rare cord of aram and paavam, clothed me with an outer skin, enveloping with worms and dirt, ... (in this birth)’.

‘அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டி
புறம்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவளுக்கு முடி’

Saints, in general, are seen placing themselves low, like a common man with mean qualities, when addressing the Supreme God. St. Manickavasagar describes himself as a man of low means, meaner than any dog, etc. He sings, “*you filled the sky and the earth and beyond as divine light with no boundary to be comprehended. I, a man of evil deeds, do not know how to praise your splendor*”, “*you came on this earth and gave your grace by showing your mighty feet to me who is meaner than a dog; you are more than a precious mother*”. Such utterances are seen at many places in Thiruvasagam.

Sivapuram explains Lord Siva's nature and attributes in many ways. He is described as eternal Reality, pure One, having bull as vehicle, Lord of Vedas, subtle One, One without happiness or sorrow, true Wisdom etc. He creates, protects, destroys, grants His grace, drives the souls to various births and makes them to perform His sacred duty.

While describing the nature, attributes and glory of Lord Siva, Manickavasaga Swamikal brings out the concepts of Saiva religion, and praises him in various ways. He ends his Sivapuram saying that he could not stay any longer in the impermanent physical body, and appeals to Lord Siva who dance at Thillai (Chidamparam) to release him from the earthly bondage. Those who chant Sivapuram, knowing its meaning, would go beneath the sacred feet of Sivaperuman in the divine world.

திருமந்திர விளக்கம்

சிவலிங்க மேஸாம் எதுய்வும் இல்லை

சிவனோ டொக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனோ டொப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை

புவனம் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னும்

தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே

சிவனோடு ஒக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை -

சிவபெருமானோடு ஒப்பாகவுள்ள கடவுள் புறத்தே உலகில் எங்கு தேடினும் இல்லை.
அவனோடு ஒப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை -

அவனுக்கு உவமையாக இங்கு அகத்தே உடம்பிலும் எவரும் இல்லை.

புவனம் கடந்து அன்று பொன்னொளி மின்னும் -

அவன் அண்டத்தைக் கடந்து நின்று பொன் ஒளி போன்று பிரகாசிப்பான்

தவனச் சடைமுடித் தாமரையான் -

பிண்டத்தில் (உடலில்) சகல்ரதளத் தாமரையில் (உச்சியில்) அக்கினி போன்ற செந்நிற
ஒளி பொருந்தி விளங்குவான்.

உ
சிவமயம்

அறம் செய விரும்பு

திருமுறைநெறிச்செல்வர்
ம. சாந்தினி

மெய்யான பொருளை அறிந்து கொள்வதற்காக இருப்பது கல்வி. கல்வி யினால் நல்ல குணங்கள் ஏற்படவேண்டும். நல்லவற்றை நாம் தேடி எடுத்துக் கற்கவேண்டும்.

சைவர்களாகிய நாம் நம் விசேட நிகழ்வுகளில் ஏன் கற்கண்டை எல்லோ ருக்கும் கொடுக் கிறோம். கற்கண்டை இருகூறாக்கித் திருப்பிப் படித்தால் கண்டுகல் என்று வருகிறது. அது கருத்தை விளக்குகிறதென்றால் கண்டதை எல்லாம் கற்காதே. கற்கவேண்டியதைக் கற்கண்டு போல சுவைத்துக் கல் என்பது தான் பொருள்.

இதன்படி இப்பொழுது இவ்வுலக நடப்புக்களை நோக்கும் பொழுது அறம், தர்மம், நீதி, ஒழுக்கம் இவைகளைத் தழுவிய கோட்பாடுகளை பின்பற்றுவது அருகிவருவது போல் தெரிகிறது. இதனால் மீண்டும் இவற்றை சிறிதளவிலேனும் உயிர்ப்பித்து அவைகளை வாழ்க்கையோடு இணைத்து மனிதனை தெய்வீகக் குணங்கள் உடையவனாக மாற்றுவதற்கான சிறிய முயற்சியாக பழம் பெரும் ஞானப்புலவர் ஒளவையார் இரண்டே இரண்டு வரிகளில் தந்த பொன்மொழிகள் சிலவற்றை வருங்கால சிறார்களின் நலனை மனதில் கொண்டு தருவதற்கு விரும்பியுள்ளேன்.

அறம் செய விரும்பு
அழுவது சினம்
ஊக்கமது கைவிடேல்
ஜயமிட்டுண்
ஒளவியம் பேசேல்
தாய் தந்தை பேண்
நன்றி மறவேல்
இயல்பலாதென செய்யேல்

செய்யாதே

வஞ்சகம் பேசேல்
அறனை மறவேல்
கடிவது மற
கெடுப்பது ஒழி
தீவினை அகற்று
நன்மை கடைப்பிடி
நேர்ப்பட நட

- தருமத்தை செய்வதற்கு ஆசை கொள்
- உன்னுள்ளே தனிய வேண்டியது கோபம்
- மனம் சோராமையை நீ கை விடாதே
- பிச்சை கொடுத்து உண்
- பொறாமை வார்த்தைகளை நீ பேசாதே
- பிதாவையும் மாதாவையும் காப்பாற்று
- ஒருவர் செய்த உபகாரத்தை ஒரு போதும் மறவாதே
- தர்மத்துக்குப் பொருத்தமில்லாதவைகளை
- நீ கபட வார்த்தைகளைப் பேசாதே
- தருமத்தை மறவாதே
- சினந்து பேசுவதை மற
- பிறருக்குக் கேடு செய்வதை விட்டுவிடு
- பாவச் செயல்களைச் செய்யாதே
- புண்ணியத்தையே உறுதியாகப் பிடி
- உன் ஒழுக்கம் கோணாமல் நீ நட

சிவமயம்

நினைவிற் கொள்வதற்கு

விஜய வருடம் ஆடி மாதம்

01 - 17.07.2013	புதன்	ஆடிப்பிறப்பு
04 - 20.07.2013	சனி	சனிப்பிரதோஷ விரதம்
06 - 22.07.2013	திங்கள்	பூரணை விரதம்
09 - 25.07.2013	வியாழன்	சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதம்
15 - 31.07.2013	புதன்	கார்த்திகை விரதம்
19 - 04.08.2013	ஞாயிறு	மூர்த்தி நாயனார் குருபூசை
21 - 06.08.2013	செவ்வாய்	புகழ்ச்சோழ நாயனார் குருபூசை
24 - 09.08.2013	வெள்ளி	பிரதோஷவிரதம்
25 - 10.08.2013	சனி	கூற்றுவ நாயனார் குருபூசை
27 - 12.08.2013	திங்கள்	ஆடி அமாவாசை விரதம்
28 - 13.08.2013	செவ்வாய்	ஆடிப்பூரம்
31 - 16.08.2013	வெள்ளி	நாகசதுர்த்தி விரதம்
		ஒன்றி விரதம்
		சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் குருபூசை
		சேரமான் பெருமாள் நாயனார் குருபூசை
		வரலட்சுமி விரதம்
		கலியநாயனார் குருபூசை
		கோட்புலி நாயனார் குருபூசை

விஜய வருடம் ஆவணி மாதம்

01 - 17.08.2013	சனி	மாதப்பிறப்பு
02 - 18.08.2013	ஞாயிறு	ஆவணிஞாயிறு
03 - 19.08.2013	திங்கள்	பிரதோஷ விரதம்
04 - 20.08.2013	செவ்வாய்	நடேசரபிடேகம்
08 - 24.08.2013	சனி	பூரணை விரதம்
09 - 25.08.2013	ஞாயிறு	சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதம்
11 - 27.08.2013	செவ்வாய்	ஆவணி ஞாயிறு
16 - 01.09.2013	ஞாயிறு	கார்த்திகை விரதம்
17 - 02.09.2013	திங்கள்	ஆவணிஞாயிறு
18 - 03.09.2013	செவ்வாய்	பிரதோஷ விரதம்
19 - 04.09.2013	புதன்	செருத்துணை நாயனார் குருபூசை
20 - 05.09.2013	வியாழன்	புகழ்த்துணை நாயனார் குருபூசை
21 - 06.09.2013	வெள்ளி	அதிபத்தநாயனார் குருபூசை
23 - 08.09.2013	ஞாயிறு	இளையான்குடிமாறநாயனார் குருபூசை
		அமாவாசை விரதம்
		மறைஞானசம்பந்தர் குருபூசை
		ஆவணி ஞாயிறு

24 - 09.09.2013	திங்கள் செவ்வாய்	விநாயக சதுர்த்தி விரதம்
25 - 10.09.2013	புதன்	ஷஷ்டி விரதம்
26 - 11.09.2013	வெள்ளி	குலச்சிறை நாயனார் குருபூசை
28 - 13.09.2013	ஞாயிறு	ஆவணி மூலம்
30 - 15.09.2013	ஞாயிறு	குங்கிலியக்கலய நாயனார் குருபூசை
		ஆவணி ஞாயிறு

விஜய புரட்டாதி மாதம்

01 - 17.09.2013	செவ்வாய்	மாதப்பிறப்பு பிரதோஷ விரதம்
02 - 18.09.2013	புதன்	நடேசரபிடேகம்
03 - 19.09.2013	வியாழன்	பூரணை விரதம்
04 - 20.09.2013	வெள்ளி	மாமகேசவர் விரதம் மாஸப்பதி புரட்டாதிச் சனி
05 - 21.09.2013	சனி	பூரட்டாதிச் சனி உருத்திரபகுபதி நாயனார் குருபூசை
06 - 22.09.2013	ஞாயிறு	சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதம்
07 - 23.09.2013	திங்கள்	மஹாபரணி
08 - 24.09.2013	செவ்வாய்	கார்த்திகை விரதம்
09 - 25.09.2013	புதன்	திருநாளைப்போவார் நாயனார் குருபூசை
12 - 28.09.2013	சனி	பூரட்டாதிச் சனி
16 - 02.10.2013	புதன்	பிரதோஷ விரதம்
17 - 03.10.2013	வியாழன்	கேதாரேஸ்வர விரதம் அருணந்தி சிவாசாரியார் குருபூசை
18 - 04.10.2013	வெள்ளி	அமாவாசை விரதம் மஹாளயபத்ச முடிவு
19 - 05.10.2013	சனி	பூரட்டாதிச்சனி நவராத்திரி விரதாரம்பம்
22 - 08.10.2013	செவ்வாய்	சதுர்த்தி விரதம்
24 - 10.10.2013	வியாழன்	ஷஷ்டி விரதம்
25 - 11.10.2013	வெள்ளி	சரஸ்வதி பூஜாரம்பம்
26 - 12.10.2013	சனி	பூரட்டாதிச்சனி ஏனாதிநாதநாயனார் குருபூசை
27 - 13.10.2013	ஞாயிறு	மகாநவமி விரதம் சரஸ்வதி பூஜை
28 - 14.10.2013	திங்கள்	விஜயதசமி கேதாரகேளி விரதாரம்பம்
29 - 15.10.2013	செவ்வாய்	நரசிங்கமுனையாரைய நாயனார் குருபூசை
30 - 16.10.2013	புதன்	பிரதோஷ விரதம்

இ
சிவமயம்

ஒர் அரிசி

ஆண்டவனை வழிபடுவதைக் காட்டிலும் அடியாரை வழிபடுவது சிறந்தது. ஆண்டவனை வழிபடுவோர்க்கு ஒரு பலன். அடியாரை வழிபடுவோர்க்கு இரட்டைப் பலன். ஏன்? அடியார்கள் உள்ளாக் கோயிலில் ஆண்டவன் உறைகின்றான். ஆதலின் அடியார் வழிபாடு உயர்ந்தது என்றுணர்க.

ஆண்டவனுக்குத் தந்த ஒன்று அடியார்க்குச் சேராது. அடியார்க்குத் தந்தது ஆண்டவனைச் சேரும். அஞ்சல் தலைமை நிலையத்தில் இட்ட அஞ்சல், அஞ்சல் பெட்டிக்கு வராது; அஞ்சல் பெட்டியில் இட்ட அஞ்சல் தலைமை நிலையத்துக்குச் சேர்ந்துவிடும். அஞ்சல் தலைமை நிலையம் இறைவன்; அஞ்சல் பெட்டி அடியார்கள் என்றுணர்க.

படமாடக் கோயில் பரமர்க்கொன் றீயின்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங் காகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கொன் றீயின்
படமாடக் கோயில் பரமர்க்கங் காமே
என்பார் திருமூலர்.

ஆண்டவனுக்குச் செய்யும் வழிபாடு ஆராதனை எனப்படும். அடியார்க்குச் செய்யும் வழிபாடு சமாராதனை எனப்படும். சம் ஆராதனை - சமாராதனை. சம் - நன்றாக; ஆராதனை - வழிபாடு, நன்றாக வழிபட்டு - சமாராதனை.

ஆதலால் காதலால் அடியார்க்குச் செய்யும் வழிபாடு மிகமிகச் சிறந்த பயனை நல்கும்.

ஒரு சமயம் நான் பெருந்தனவந்தர் ஒருவரைச் சந்தித்தேன். அவர் மிகவும் இனிமையாக பேசி மிகவும் உபசரித்தார். ஜயா உமக்கு இத்துணைப் பெருஞ் செல்வம் எவ்வாறு வந்தது? என்று கேட்டேன். அத்தனவந்தர் செல்வ நலத்தால் மட்டும் சிறந்தவர் அன்று; கல்வி நலத்தாலும் சிறந்தவர். உடனே இரு வெண்பாக்களினால் எனக்கு விடையிறுத்தார்.

கட்டத் துணியற்றுக் காந்துபசிக் கன்னமற்
நெட்டி மரமொத் திருந்தயான் - ஓட்ட
எறும்பிற்கு நொய்யரிசி யிட்டேன்; அதனால்
சிறிதுபொருள் ஸந்தான் சிவன்.

அப்பொருள்கொண் மசன் அடியார்கட் கன்னமிட்டேன்
ஓப்புவமை யில்லான் உளமுவந்தே - இப்பார்
அளகேசன் என்றே அதிசயிக்கச் செல்வம்
அளவிலா தீந்தான் அவன்.

உடுக்கத் துணியும் உண்ணச் சோறும் இன்றி எட்டி மரம் போல் வாழ்வு கசந்து இருந்த நான், வேறு ஒரு நறிபணியும் செய்ய இயலாது திகைத்து, எறும்பு வளைக்கு நொய்யரிசியிட்டு வந்தேன். அதனால் சிவபெருமான் சிறிது செல்வத்தை வழங்கியிருளினார். சிவன் தந்த செல்வத்தைப் பாங்கியில் போடாமல் அப் பரமனுடைய அடியார்க்கு அன்னம் இட்டு வந்தேன். அதனால் அகம் மகிழ்ந்து அரனார் குபேரன் என்று என்னை எல்லோரும் மதிக்குமாறு அளவிறந்த செல்வத்தை வழங்கியிருளினார். இது அவர் கூறிய விடை. நன்றி - வாரியார் விரிவுரையிலிருந்து.

உ
சிவமயம்

வினாக்களும் விடைகளும்

புலவர்மணி, சித்தாந்தவித்தகர்
முரு. பழ. இரத்தினம் செட்டியார்

வினா (1) : கோவிலில் திரையிட்டிருக்கும் பொழுத வணங்கலாமா?

விடை : திரையிட்டு இருக்கும் பொழுது வணங்கக் கூடாது; வலம் வரக் கூடாது. அமைதியாக இருக்க வேண்டும். திரை திரோதன சக்தியை அதாவது மறைப்புச் சக்தியை குறிக்கும். தீபஜோதி காட்டுவது அருள் விளக்கத்தைக் குறிக்கும். அப்பொழுது நாம் வழிபட வேண்டும்.

வினா (2) : தியானம் மட்டும் போதாதா? பறவழிபாடு செய்ய வேண்டுமா?

விடை : நாம் உடல், மனம், வாக்கு ஆகிய மூன்றையும் கொண்டு இறைவனை வழிபட வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். உடலால் வழிபடுவது சரியை; மனத்தால் வழிபடுவது யோகம்; வாக்கால் வழிபடுவது கிரியை; இம்மூன்றையும் செய்தால்தான் உடல், மனம் வாக்கு ஆகியவை தூய்மை பெறும். மனம் கட்டுப்படுவதற்கு உடல் தூய்மையும் வாக்குத் தூய்மையும் அவசியம். எனவே தியானத்தை மிகுதியாகச் செய்தாலும் உடல் வழிபாடும் வாக்கு வழிபாடும் அவசியம் செய்தே ஆக வேண்டும்.

வினா (3) : இறைவனால் விதியை மாற்ற முடியுமா?

விடை : விதிப்பயனை இறைவன் நம் நன்மைக்காக்தான் ஊட்டுகின்றான். ஆகவே நாம் திருந்தும்வரை ஊழ்வினைப் பயனை ஊட்டியே தீர்வான். ஆனால் ஆழமான வழிபாடு நம்மைத் திருத்தும் வல்லமை வாய்ந்தது. திருமுறை வாக்குகளுக்கு ஒரு தனி ஆற்றல் உண்டு. ஆழமான வழிபாட்டாலும் திருமுறை வாக்குகளை ஒதுவதாலும் ஊழ்வினையை வெல்லலாம் என்பதே கைவக் கருத்தாகும். இதற்காக்தான் “மார்க்கண்டேயர்” வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது. இறைவன் ஊழை எளிதில் மாற்றமாட்டான். மிகக் கடுமையாக முயன்றால் அவன் திருவருள் பலத்தால் ஊழை வெல்லலாம்.

வினா (4) : நவக்கிரக வழிபாடு தேவையா?

விடை : நவக்கிரகங்கள் அதி தெய்வங்கள் ஆகும். அவை இறைவனின் கட்டளையை நிறைவேற்றும். ஊழ் வினையை நீக்கும் அதிகாரம் அவற்றுக்கு இல்லை. சிவ வழிபாட்டால்தான் ஊழ் வினையை மாற்ற இயலும். நவக்கிரகங்களை வழிபடுவதால் தீங்கொன்றும் இல்லை.

—
சிவமயம்

உன்வயிற்றைப் புதைகுழியாய் ஆக்கலாமோ?

பாப்பா புதைகுழி முப்புறுத்து முப்புறுத்து

கலாபூஷணம்
கே. வெள்ளௌச்சாமி

நூலை கூட நெஞ்சுயர்த்தி நாம்இந்து என்று சொல்வார்
நீண்டபெரும் சரித்திரந்தான் உண்டு என்பார்
நெஞ்சுத்தில் துளியளவும் கருணை இன்றி
நிலம்விளையும் அத்தனையும் தமக்கே என்பார்
மஞ்சுத்தில் படுத்தபடி கனவு காண்பார்
மற்றவர்கள் படுந்துயரை சிறிதும் எண்ணார்
பஞ்சைகளாய் வாழும் கூட்டம் நாளும்
பாதத்தைக் கைதொட்டு வணங்கும் காட்சி!

சமயங்கள் அறநெறியைக் காட்டி நிற்க
சத்தியத்தின் வழியினிலே சென்றி டாது
சமயத்தின் பெருமைகளை மேடை தோறும்
சலிக்காமல் வாய்க்கிழியப் பேசி நிற்பார்
அமைதியான வாழ்வுக்கு அரனே என்றும்
அருந்துணையாய் இருந்திடுவான் அறிவீர் என்பார்
சுமையதனைத் தாளாத மக்கள் கூட்டத்
துயர்துடைக்க மனமில்லாச் சிறுமை யாளர்
மன்னுயிரைத் தன்னுயிர்பொல் மதிக்கச் சொன்ன
மறையோரின் அறிவுரையை மன்னில் போட்டு
தன்னுடலை வளர்ப்பதற்குப் பிறிதோர் உயிரை
கொன்றுபெரும் பாவத்தைத் தேடிக் கொள்வார்
இன்னுந்தான் இங்கிருக்கும் ஆட்டை மாட்டை
இழிவான பன்றியினை முயலை மானை
தின்பதுடன் மலமுண்ணும் கோழிச் சேவல்
தசையினையும் அமுதமென உண்ணுகின்றார்

கண்ணாடிப் பெட்டியிலே கவர்ச்சி யாக
கணக்கின்றி கச்சிதமாய் அடுக்கப் பட்ட
எண்ணற்ற உடல்களையும் விரும்பி யுண்போர்
எம்மகவு இறைச்சியினை உண்ப துண்டோ?
மண்பிறந்தார் மன்னவராய் இறந்திட டாலும்
மண்தோண்டிப் புதைப்பதுவே வழக்க மாகும்
உண்பதற்காய் கொன்றவுடல் பினம்பு தைக்க
உன்வயிற்றைப் புதைகுழியாய் ஆக்க லாமோ?

இ
சிவமயம் .

இந்திய ஆன்மீகப் பயணக் கட்டுரை

திருமுறைநெறிச்செல்வர்
திருமதி. கேசினி கோணேஸ்வரன்

திருவாவடுதை ஆதீனப் பயிற் சிமைய இலங்கைக்கிளையின் இயக்குநரும் சைவசித்தாந்தம், பன்னிருதிருமுறை கற்ற சிவன்டியார்களும், அவர்களுக்கு கல்விபுக்ட்டிய ஆசிரியர்களும் 2012.01.26 ஆம் திகதி அதிகாலை 3.00 மணிக்கு ஆன்மீகப் பயணத்தை ஆரம்பித்தோம். நான்கு குழுக்களாக 4.30 மணிக்கு கட்டுநாயக்க பண்டாரநாயக்க சர்வதேச விமான நிலையமடைந்து அங்கிருந்து மிகின் எயார் விமானம் மூலமாக திருச்சி விமான நிலையத்தை அடைந்தோம். ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த அரைச் சொகுசு பேருந்தில் அனைவரும் ஏறினோம். காலையுணவுக்காக பேருந்து நிறுத்தப்பட்டது. காலையுணவை முடித்துக் கொண்டு மதுரைநோக்கிப் புறப்பட்டோம். செல்லும் வழியில் விராலிமலைக் கோயில் தரிசனம் செய்தோம்.

விராலிமலை

விராலிமலையில் மூலவராக சுப்பிரமணிய சுவாமி உள்ளார். 207 படிகளில் ஏறிச்சென்று, சுவாமி தரிசனம் செய்தோம். முருகப்பெருமான் அருணகிரிநாதரை வரவழைத்து அட்டமா சித்தி வழங்கிய இடம் விராலிமலை. அருணகிரிநாதர் இத்தலத்தின் மீது பதினாறு திருப்புகழ் பத்திச்சுவை நனி சொட்டச்சொட்டப் பாடியுள்ளார். இங்கு தலவிருட்சம் காசி வில்வம். தீர்த்தம் நாகதீர்த்தம், சரவணப்பொய்கை. மயில்கள் நடமாடும் கோபில். வசிட்டரும் அவர்தம் இல்லாள் அருந்ததியும் சாபம் நீங்க இத்தலத்தில் தவமிருந்தனர். பிள்ளைச் செல்வம் வேண்டுவோர் இத்தலத்தில் நேர்த்தி வைக்கும் பழக்கமுண்டு. பிள்ளை பிறந்ததும் முருகனிடம் கொடுத்து விடுவர். பின் பிள்ளையின் மாமான் அல்லது சிற்றப்பன் முருகனுக்குத் தவிட்டைக் கொடுத்துப் பிள்ளையைப் பெற்றுக்கொள்வர். இங்கு முருகனுக்குச் சுறுட்டு நைவேத்தியம் செய்தல் ஒரு சிறப்பு. விராலி மலையைத் தரிசித்தபின் மதுரைப் பயணம் தொடர்ந்தது.

அழகர்மலை

மதுரை அழகர் மலையில் இறங்கி மலை உச்சிக்குச் சென்றோம். அங்கே நூபுரகங்கை அருள்மிகு ராக்காயி அம்மன் ஆலயத்தைத் தரிசித்தோம். மாதவி மண்டபத்தில் நூபுரகங்கைத் தீர்த்தத்தில் பக்தர்கள் நீராடுவதைக் கண்டோம். சூதமகா முனிவரின் கூற்றுப்படி விருஷ்பாத்திரி (அழகர்மலை) என்ற மலையின் சிகரத்தில் றீமத் நாராயணனது பாதச் சிலம்பிலிருந்து பெருகிவரும் நதிச்சிலம்பாறு அல்லது நூபுரகங்கை என அழைக்கப்படும். நாம் செய்த பாவங்களைப் போக்கடித்து புண்ணியத்தைத் தருவதாலும் இகபர சுகங்களைத் தருவதாலும் இதற்கீடாக தீர்த்தம் வேறொன்றுமில்லை எனக் கூறுவர்.

நூபுர கங்கையின் உற்பத்தியிடம் கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை. அதன் தீர்த்தம் யானை துதிக்கைபோல பருமனான கோழுகையின் வழியாக வருவதைப் பார்க்கலாம். இத் தீர்த்தத்தில் இரும்புச் சத்தும், தாமிரச் சத்தும் அதிகமுண்டு. இது பல நோய்களைத் தீர்க்கும் குணமுடையது. மலையின் அடிவாரத்தில் உள்ள அழகர் கோயில் திருமஞ்சனத்துக்கு நூபுர கங்கைத்தீர்த்தம் தினசரி கொண்டு செல்லப்படுகின்றது. ஆங்கிரஸ் முனிவரின் மகள் ராக்காயி அம்மன் இம்மலையில் உள்ள தீர்த்தங்களுக்கும், தலங்களுக்கும் அதிதேவதையாக இருப்பவள். அமாவாசையன்று இங்கு விசேடபூசை

வழிபாடுகள் நடக்கும். இங்கு வழிபாடு செய்து கொண்டு பழுமுதிர்சோலை நோக்கிச் சென்றோம்.

பழுமுதிர்சோலை

பழுமுதிர்சோலை முருகனின் ஆறாவது படைவீடு. அங்கு முருகன் வள்ளி, தெய்வானையுடன் அமர்ந்திருந்து பக்தர்களுக்கு அருள் பாலிக்கிறார். இத்தலத்தின் மீது அருணகிரிநாதர் பல திருப்புகழ் பாடல்களையும் பாடியுள்ளார். இத்தலத்தில் இன்றும் ஓனவைப் பாட்டிக்கு முருகன் காட்சி கொடுத்த நாவல்மரம் உண்டு. நக்கீர் திருமுருகாற்றுப் படையில் “பழுமுதிர்சோலை மலைக்கிழவோனே” எனப் பாடியுள்ளார். இங்கு முருகனுக்கு ஆறு காலப் பூசைகள் நடக்கின்றன. பங்குனி உத்தரம், வைகாசி விசாகம், கந்தசட்டி, திருக்கார்த்திகை போன்ற உற்சவங்கள் இங்கு விசேடமாக நடைபெறுகின்றன. தலவிருட்சம் - நாவல்மரம். இங்கு தரிசனம் முடித்தபின் திருவாதவூர் நோக்கிச் சென்றோம்.

திருவாதவூர்

மாணிக்கவாசகர் அவதரித்த தலம் திருவாதவூர். “பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்” என்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரால் பாடப்பட்ட கபிலர் பிறந்த ஊரும் இதுவே. திருமால், பிரமன், அக்கினி, வாயுதேவன், சனீஸ்வரர், பைரவர் என பலரும் வழிபாடு செய்து அருள்பெற்ற திருத்தலம். இத்தலத்தின் இறைவன் திருமறைநாதசவாமி, இறைவி வேதநாயகி (ஆரணவல்லி) தலவிருட்சம் மகிழுமரம், தீர்த்தங்கள் (7) சிவதீர்த்தம், விஷ்ணு தீர்த்தம், பிரம்ம தீர்த்தம், பைரவ தீர்த்தம், கபில தீர்த்தம், வாயு தீர்த்தம், அக்னி தீர்த்தம் இது 1800 வருடங்கள் பழைமைவாய்ந்த கோயில். சுயம்புவாய்த் தோன்றி தன்னிலையைத் தானே வலியிவந்து அருளி உணர்த்தும் பரம்பொருள் வடிவாக வாயுதேவர் பூசித்த மூர்த்தியாக, வேதம் வழிபட்ட விமலராக, ஆத்மநாதராக, பிராமணநாதராக, திருமறைநாதர் கருவறையில் எழுந்தருளியுள்ளார். இங்கு மாணிக்கவாசகருக்கு தனியான பரிவாரக் கோயில் உண்டு. மாணிக்கவாசகருக்குச் சிவபெருமான் சிலம்பொலி கேட்கச் செய்த தலம் என்பதை

“வாதவூரில் வந்து இனிது அருளி பண்டிகை பூரா ச்சுஞ்சூரை பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்”

என்ற மாணிக்கவாசகரின் திருவாக்கால் உணரலாம். “மாட்டூர் மடப்பாச்சில் ஆச்சிரமம் மயின்டிச்சரம் வாதவூர் வாரணாசி” என்ற திருஞானசம்பந்தரின் வேதத்திரக்கோவை பாடலால், பாடல்பெற்றதலம் என அறியலாம். திருவாதவூர்த் தரிசனம் செய்தபின் திருப்பரங்குன்றம் நோக்கிச் சென்றோம்.

திருப்பரங்குன்றம்

இது முருகனின் ஆறுபடை வீகளில் முதலாவது படை வீடாகும். இங்கு தான் முருகன் இந்திரனின் மகள் தெய்வானையை மணங்கெய்தார். அருணகிரிநாதர் பல திருப்புகழ் பாடல்களை இத்தலத்தின் மீது பாடியுள்ளார். இறைவன் - பரங்கிரிநாதர், இறைவி - ஆளுடைநாயகி. திருப்பரங்குன்ற முருகனை பள்ளியறைக்குக் கொண்டுபோய், அங்கு தீபாரதனை செய்ததைத் தரிசித்தோம். அந்தசாமம் பூசை பிரசாதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு அறைக்குத் திரும்பினோம். அன்றிரவு மதுரையில் தங்கினோம்.

தொடரும்.....

சிவமயம்

கந்தபுராணம் ஊற்றெழுக்கும் தேன்துளிகள்

சிவ. சண்முகவடிவேல்

கந்தபுராணத்தில் இரண்டாவது படலம் கடவுள் வாழ்த்து. கடவுள் வாழ்த்தில் வாழ்த்தி வணங்கப்படும் கடவுளர் சிவபெருமான், உமாதேவியார், விநாயகக்கடவுள், வைரவக்கடவுள், வீரபத்திரிக் கடவுள், சுப்பிரமணியக்கடவுள், திருநந்திதேவர், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள், திருத்தொண்டர்கள், சரஸ்வதி ஆகியோர். கடவுள்வாழ்த்து மொத்தம் இருபத்தைந்து பாடல்களால் ஆனது.

கடவுள்வாழ்த்து ‘திருவந்த’ என்னும் சொற்றோடர் பாடலோடு தொடங்கும். அப்பாடல் சிவபெருமான் மீது பாடப்பெற்றது. கடவுள்வாழ்த்தில் சிவபெருமானுக்கு ஆறு பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவை யாவும் விலைமதிக்க இயலாத இரத்தினங்கள் எனலாம்.

முதலாம் பாடல் சுமந்து நிற்கும் பொருள் இது:-
சிவபெருமான் ஆராலும் அறிவதற்கு அரியவர். சிறப்புமிக்க பழைய இந்த மண்ணுலகத்தவரும். அந்த விண்ணுலகத்தவரும் ஏத்தியும் எழிற்பூசை புரிந்தும் உணர்தற்கரிய உத்தமர். அவர் அருவத்தினையும் உருவத்தினையும் அன்றி நிற்பர். அப்பெருமானுடைய திருவடித் தாமரைகளை எமது இருதயதாமரையின் மேல் இருத்துவோமாக.

அவ்வுண்மைகளைக் கந்தபுராணக் கடவுள் வாழ்த்து எடுத்துக் காட்டும் கற்பனாலங்காரம் களிப்புத்தரும்.

திருவந்த தொல்லைப் புவனத்தொடு

தேவர் போற்றிப்

பெருவந் தனைசெய் தறிதற்கரும்

பெற்றி யெய்தி

அருவந் தனையு முருவத்தையு

மன்றி நின்றான்

ஒருவன் தனது பதந்தன்னை

யுளத்துள் வைப்பாம்

ஊனாகி என்று தொடங்கும் பாடல் இரண்டாவதாக இடம்பெற்றுள்ளது. சிவபெருமான் அட்ட மூர்த்தமாக அமைந்திருக்கும் அருஞ்செயலை அப்பாடல் உணர்த்துகின்றது. அப்பாடலின் உயிர்ப் பொருளாக இறைவன் உறையும் உண்மையை ஓர்ந்து இன்புறத் தக்கது. மேலான பூசை வழிபாட்டினாலும் உணர்தற்கரிய உண்மைப் பொருள் உயிருக்கு உயிராக உறைகின்றான் என்றால் அதை அற்புதம் என்பதா? அல்லது அதிசயம் என்பதா?

அப்பாடல் உள்ளடக்கும் பொருள் இது :-

சிவபெருமான் உடலாகி உள்ளார். உடலை இயக்கும் உயிராகி உள்ளார். உயிரினுள் வியாபித்து நிற்கும் பரமான்மாவாகி உள்ளார். சந்திரனாகி இருக்கிறார். சூரியனாகி இருக்கின்றார். விண் மன் நீர் தீ காற்றுமாகி இருக்கிறார். ஆணாகி உள்ளார். பெண்ணாகி உள்ளார். அசையும் பொருளுமாவார். அசைவிலாப் பொருளுமாவார். அவ்வியல்பு குற்றாது மன்றாடும் பெருமானுடைய நீண்ட திருவடிகளில் அன்பு வைப்போம்.

அக்கருவூலம் கலந்த கவிதையைக் காண்போம்.

ஹனாகி யூனு ஞயிராயுயிர்

தோறு மாகி

வானாதி யான பொருளாய்மதி

யாகி வெய்யோன்

தானாகி யாண்பெண் ஞுருவாகிச்

சராச ரங்கள்

ஆனான் சிவன்மற் றவனீஸ்கழற்

கன்பு செய்வாம்

சிவபெருமான் பிறப்பு இல்லாதவர். ஆதலினால் இறப்பும் இல்லாதவர். ஒரு நாமம் இல்லாதவர். ஓர் உருவும் இல்லாதவர். ஒரு தொழில் இல்லாதவர். மறப்பு இல்லாதவர். நினைப்பு இல்லாதவர். விருப்பு இல்லாதவர். வெறுப்பு இல்லாதவர். இத்தன்மைகள் சீவான்மாவிற்கு இயைந்த குணங்கள். சிவபெருமான் பரமான்மா ஆதலினால் உயிர்க்குணங்கள் இல்லாதவர்.

சிவபெருமான் பிரமர் முதலாம் தேவர்கள் அறிவதற்கு அரிய முதன்மையானவர். ஓப்பற்ற பிரணவப் பொருளாய் உள்ளவர்.

சிவபெருமான் நான்முகன், நாராயணன் இருவரும் தாம்தாம் பிரமமென்று எண்ணிச் சண்டை செய்த வேளையில் அவர்கள் இருவரும் அச்சமடையுமாறு இருவருக்குமிடையில் அக்கினிமலையாகத் தோன்றிநின்றார். மேலும், சிவபெருமான் காண்பவன், காட்சி, காட்சிப் பொருள், காட்டுவானாகியுள்ளார். வலிமையிக்க பெரும் பந்தபாசம் இல்லாதவர். உயிர்களுக்கு எஞ்ஞான்றும் நன்மையே புரிபவர் பாசமற்றவர். சிதாகாச வெளியில் நின்று எஞ்ஞான்றும் திருநடனத்தை இயற்றுபவர்.

சிவபெருமானுடைய திருப்பாதங்களுக்கு வணக்கம் வணக்கம்.

காண்பவன் முதலிய திறமும் காட்டுவான்

மாண்புடை யோனுமாய் வலிகொள் வான்றோடர்

பூண்பதின் றாய்நலம் புணர்க்கும் புங்கவன்

சேண்பொலி திருநடச் செயலை ஏத்துவாம்

இ
சிவமயம்

எழில் ஞான பூசை

திரு. யோ. கஜேந்திரா
கல்முனை

ஞானவழிபாடே வீடுபேற்றுக்கு நேர்வழியாம். சிவஞானம் கைவரப் பெறுவதற்குரிய ஞானநூல்களை ஒதல், ஒதுவித்தல், நற்பொருளைக்கேட்பித்தல், தான்கேட்டல், பொருளைச் சிந்தித்தல் ஆகிய ஐந்தும் இறைவனது திருவடியை அடைவிக்கும் சீரிய ஞான வழிபாடாகும். இது ஞான வேள்வி எனப்படும்.

அழலோம்பி வழிபாடு செய்தல் கன்மவேள்வி புலன்டக்கம் தவவேள்வி, திருவைந்தெழுத்தை இடையறாது என்னுதல் செபவேள்வி. திருவடியை நினைத்தல் தியான வேள்வி. இவை ஒன்றுக்கொன்று உயர்வானவை எனினும் இவை இன்பநுகர்வை வழங்குவனவாம்.

இவற்றுக்கு மேலான ஞான வேள்வியே வீடுபேற்றை வழங்கவல்லது. இதுவே எழில்ஞான பூசையென சிவஞான சித்தியார் சொல்கிறது.

ஞானநூல்தனை ஒதல், ஒதுவித்தல்,

நற்பொருளைக் கேட்பித்தல், தான்கேட்டல், நன்றா

ஈனமிலாப்பொருளதனைச் சிந்தித்தல் ஐந்தும்

இறைவனடி அடைவிக்கும் எழில்ஞானபூசை

ஊனமிலாக் கன்மங்கள், தபம், செபங்கள், தியானம்

ஒன்றுக்குகொன்று உயரும். இவைஹட்டுவது யோகம்

ஆனவையால் மேலான ஞானத்தால் அரனை

அர்ச்சிப்பர், வீடெய்த அறிந்தோர் எல்லாம்

சிவஞான சித்தியார் 275

எது சைவ உணவு

சிவசம்பந்தம் உடையது சைவம். சைவ உணவு எனும்போது அது சிவசம்பந்தம் உடையதாய் இருத்தல் வேண்டும். உணவு சிவசம்பந்தம் உடையதாய் இருப்பது எப்படி. உணவு தயாரிப்பவர் சைவராய் இருத்தல் வேண்டும். அவர் நீராடி சிவசின்னம் தரித்துக் கொண்டு சிவனை வணங்கி சிவசிந்தனையுடன் சமையல் செய்ய வேண்டும். பின் உணவு பரிமாறும் போதும் சிவசிந்தனையுடன் பரிமாற வேண்டும். உண்பவர் உணவைத் தூய பாத்திரத்தில் எடுத்துச் சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணித்து நீர்தெளித்து வணங்கிவிட்டு உண்ணவேண்டும்.

பாவமற்ற அறவழியில் கிடைத்த அரிசி மற்றும் மரக்கறிவகைகள் பழங்கள் முதலான தூய பொருட்களையே பயன்படுத்த வேண்டும். சிவசம்பந்தம் அல்லாமல் சமைக்கப்படும் உணவு மரக்கறி உணவே அன்றி சைவ உணவாகாது.

பொறுப்பு

கால்வரிக வயி ரூ
கால்வரிக

சிவம்யம்

நாவலருக்குச் சிலைநாட்டும் நற்பணி

19ஆம் நூற்றாண்டில் அந்நியரின் அழிப்பிலிருந்து தமிழையும் சைவத்தையும் தமிழரின் தன்மானத்தையும் காத்தவர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமான். அவருடைய செயற்கரிய செயலால் தான் நாம் இன்று தமிழர்களாய்ச் சைவர்களாய்த் தலைநிமிர்ந்து வாழ்கின்றோம்.

நாவலர் பெருமானின் நற்பணிகளை என்றும் மறவாமல் இளம்தலை முறையினர்க்கும் நன்குணர்த்தும் பணியை நாவலர் நற்பணிமன்றம் செய்து வருகின்றது. இம்மன்றத்தின் ஸ்தாபகத் தலைவரான பெரியார் ந. கருணையானந்தன் அவர்கள் நாட்டின் தலைநகர் கொழும்பிலும், மட்டக்களப்பு, மன்னார் முதலிய இடங்களிலும் நாவலர் பெருமானுக்குச் சிலை நிறுவியும் விழா எடுத்தும் நாவலரின் சைவ வினாவிடையை வெளியிட்டும் நற்பணி செய்து வருகின்றார்.

கொழும்பு ரோயல் கல்லூரி - 12.10.2012

பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரி - 12.11.2012

மன்னார் சித்திவிநாயகர் இந்து தேசியக்கல்லூரி - 17.11.2012

பம்பலப்பிட்டி இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரி - 23.11.2012

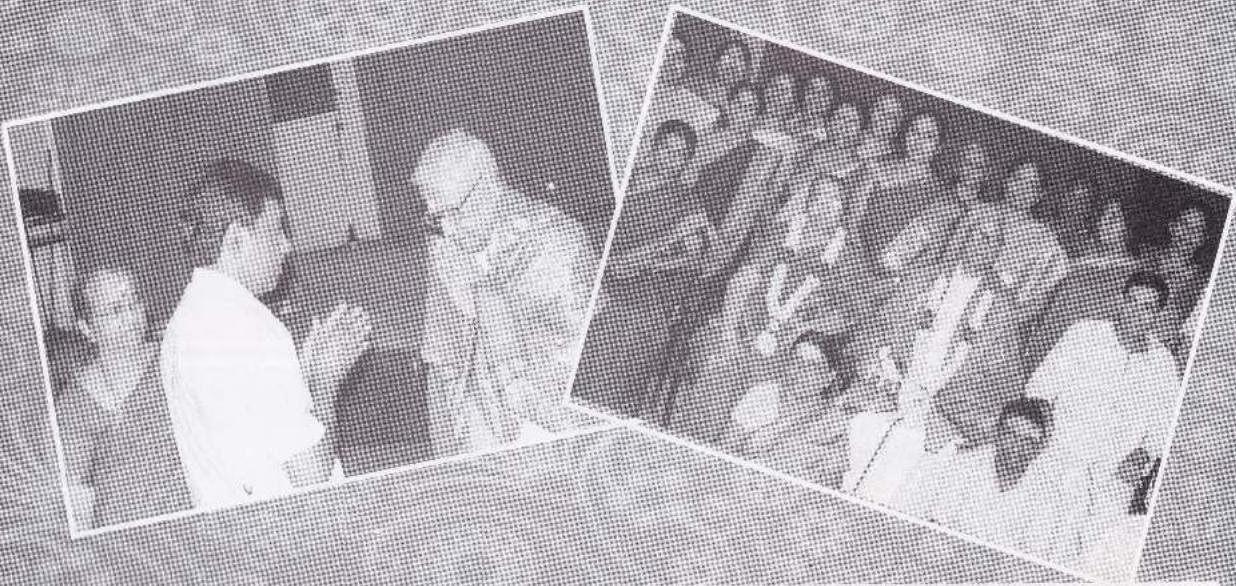
இரத்மலானை இந்துக்கல்லூரி - 06.12.2012

மட்டக்களப்பு களூவாஞ்சிக்குடி அறநெறிப் பாடசாலை - 08.12.2012

கொழும்பு முகத்துவாரம் இந்துக் கல்லூரி - 05.03.2013

ஆகிய உயர் கல்லூரிகளில் விழாவெடுத்து சிலை நிறுவிய அவர் பணியைப் போற்றுகின்றோம். அவர் பணி மேலும் தொடர எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானை வேண்டி வாழ்த்துகின்றோம்.

பேராச்சியா் வை. ரெத்தன் சபாபதி அவர்களுடனான் ஒன்று சூல் நினைவுப் பதிவுகள்

கைவ நீதி முத்தினிகள் சஞ்சிகை அறிமுகவிழப்
சிக்கியை மாதும் மீ திகழி 2013